

LIVON SANOMAT

Nro 1/2014

Irtonumero 8 €

Sisällys

Toimittajan terveiset	3
Uusia työntekijöitä – Jarmo Lauri	3
Livokas ry:n tiedot	4
Kuulumisia hankerintamalta	5
Työmies haussa seurojentalon kunnostukseen	6
Taidekehrä –hankkeen kuulumisia	7
Mitä kädet voivat kertoa – näyttely Pohjantähdessä	8
Valtakunnallinen Vuoden Kylä 2014 -kilpailu	9
Kalastuskunnan kuulumisia	9
Energiapuupäivä keräsi runsaan osanoton Livolla 8.2.2014	10
Martti Kokko 9.9.1932 – 25.3.2014	11
Pakina Livon naamakirjasta	12
Livojokivarren rantaosayleiskaava	13
Kirsiojantien peruskorjaus Illikaisen sillan kohdalta	13
Muisteluksia Eino Niemestä	14
Livojoki - lohijoki	15
Iina Puhakka – Slopestylen suomen mestari 2014	18
Jenny (Jenni) Perttu o.s. Rytinki 90 v.	19
Livon yhteisen alueen osakaskunnan (Livon kalastuskunnan) kalastuslupien hinnat vuodelle 2014	20
Illikaiset juhlivat heinäkuussa Livolla!	21
Kollajan allashanke ja Livojoki	22
Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan lupahinnasto 2014 – 2015	24
Naava-Paavo 85 v.	25
Tanja Kaarlela kirjoittaa maaseudun ihmisistä	26
Vuoden kyläläinen 2013 – ahkera arvanmyyjä Kauko Juutinen	27
Kylätoiminta on avainasemassa maaseudun kehittämisessä	27
Kuntoklubin kuulumisia	29
Hirviasiaa	29
Niehkän päiväkirjasta	30
Kerttu ja Kauko –hanke loppusuoralla	32
Apua kotitalouksiin ja kylän yhteisiin kohteisiin	33
Nuorten lentopallopainotteinen kesäleiri 18. – 20.7.2014	33
Vuoden kylän juhlaa ja Lentopallon kyläsarjaa	34
Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat 2. jakso	34
Kokokansan hemmottelupäivä Livon koululla la 7.6.2014 klo 10 – 15	36
Uudet tulokkaat Livolle	37
Kairan Kuituun kiireesti	37
Livojoen putaiden kunnostusmahdollisuuksia selvitetään VYYHTI -hankkeessa	39
Rautaromunkeräys	39
Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia	41
Naistenpäivä	41
Lastennurkka	43
Kevät toi, kevät toi	45
Ilmoitustaulu	45
Palveluita	47
Livolla tapahtuu	48

PUDASJÄRVI
sininen ajatus - vihreä elämys

Toimittajan terveiset

Joulun jälkeinen aika on mennyt nopeasti. Kiirus alkoi oikeastaan jo heti joulun jälkeen, kun monitaitoinen Virikepäivien vetäjämme Pirjo ilmoitti, että hän valitettavasti on saanut hyvän työtarjouksen lähempänä kotoaan. Onneksemme olimme vuosi sitten hanketyöntekijää valitessamme valinneet Pirjon varalle toisen reippaan naishenkilön, Hilikka Anttilan. Anni-Inkeri soitti Hilikalle saman tien ja onneksemme Hilikalla oli mahdollisuus tarttua saman tien Virikepäivien vetopuikkoihin. Hilikka perehdyttiin jo heti alku vuodesta uusiin tehtäviinsä ja Virikepäivät pääsivätkin jatkamaan suunnitelmien mukaan.

Kelkkailijoita ei viime talvena paljon ollut, lukuun ottamatta muutamia urheita yksilöitä, jotka vähästä lumesta huolimatta uskalsivat taittaa matkaa Koulun ohitse. Talven valopilkkuna kelkka-asioissa oli kuitenkin se, että yksi ohjelmapalveluyritys tilasi meiltä viidentoistahengen itävaltalaiselle kelkkaryhmälleen lounastarjoilun. Mielestämme suoriuduimme kestityksestä hyvin ja siksi toivommekin, että saisimme jatkossa vastaanvnlaisia tilauksia lisää!

Muita valopilkkuja on ollut Livon Harrasteet –hankkeen loppuunsaattaminen. Vaikka viimeinen ponnistus tuntui isotöiseltä, niin loppujen lopuksi viimeiset hankinnat (kanootit, keramiikkauunin sähkötyöt, kiipeilyseinä) saatiin tehtyä aika helposti. Ainoastaan kiipeilyseinän tarjouksen saaminen Helsingistä kesti hieman ja tuotti jonkin verran päänvaivaa ja hammastenkiristystä, mutta sekin ongelma onneksi ratkesi lopulta parhain päin ja nyt meillä on hieno kiipeilyseinä jumppasalissa. Seinä on sen näköinen kuin sen olisi kuulunut olla siellä aina. Nyt vain on enää kouluttaja haussa opastamaan ja opettamaan meitä kiipeilyn saloihin. Tällä hetkellä seinää ei siis vielä voida käyttää ennen kuin koulut on käyty.

Viikonloppuna purkaessamme Mikon Kuljetuksella Oulusta tuotuja uusia kanootejamme pakkauksistaan välähti väkisinkin mieleen, että vähän siistiä; Livolla pystyy harrastamaan nyt montaa uutta asiaa: seinäkiipeilyä, kanooteilla melomista, keramiikkatöitä, lasinsulatusta jne. Ei mikään turha kylä. Luulisi näillä pikku viilauksilla jo Valtakunnallinen Vuoden Kylä –titteli irtoavan ensi syyskuussa... Jännitys asian suhteen alkaa jo pikku hiljaa olla ainakin minulla huipussaan, sillä tänä iltana (su 27.4.2014) Anni-Inkeri on saanut viilattua meidän Vuoden Kylä -hakemuksemme kuntoon. Se on hieno! Kaikki peukut pystyyn, että meidän kävisi hyvin! Sen kunniaosoituksen me kaikki olisimme kyllä ansainneet, sillä olemme tehneet paljon työtä kylämme eteen!

Kiireinen kesäaika on jälleen edessä. Olemme jo valmistautuneet siihen ja lisänneet työntekijöiden määrää: Anniita Haataja aloitti jo viime vuoden lopussa, vuoden alusta vanha tuttumme Jarmo Lauri sekä huhtikuun puolessa välissä viime syksyinen touhutitimme Martta Nevala. He kaikki työskentelevät vuoden loppuun saakka. Kesävahvistukseksi tulee myös kolmeksi kuukaudeksi Jarkko Tarujärvi sekä tonnitöihin Marjo Niskasaari. Vaikka työntekijöitä onkin taas tulossa kesäksi ihan mukavasti, niin varmasti siitä huolimatta talkoolaisillekin jää vielä tehtävää...

Oikein mukavaa ja jännittävää kesän aikaa toivotellen,

Minna
rahastonhoitaja-toimittaja-talkoolainen

Martta Nevala ja Jarmo Lauri

Uusvanhoja työntekijöitä – Jarmo Lauri

Olen Jarmo Lauri, kotoisin Siuruualta. Livokkalle tulin töihin tammikuussa ja tämä on tullut työpaikka, olen ollut täällä ennenkin.

Harrastan ulkoilua, riistanatehtäviä ja jonkin verran lukemista.

Toivotan kaikille lehden lukijoille aurinkoista kevättä.

Jarmo Lauri

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh. 050 – 5520 280
Tilinro: FI59 5360 0450 1581 37, BIC OKOYFIHH
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: www.livo.fi
sähköpostiosoite: [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas(at)livo.fi)

Hallitus

Puheenjohtaja Ari Puhakka	p. 050 – 4030 055	ari.puhakka(at)ap-trading.fi
Varapuheenjohtaja Pirjo Tuovila	p. 040 – 7392 447	pirjo.tuovila(at)livo.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 5457 162	anni-inkeri.tormanen(at)livo.fi
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 5049 663	minna.perttu(at)livo.fi
Mikko Salmela	p. 040 – 0388 435	
Virve Stenius	p. 040 – 5065 194	virve.stenius(at)livo.fi
Kauko Uusi-Illikainen		

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

**KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN, KIRJASTON,
JA TIETOTUVAN AUKIOLOAJAT**

1. - 31.5. sekä 1.9. eteenpäin

**ma-la 10 - 18
su SULJETTU**

1.6. - 31.8.

**ma-to, la 10 - 18
pe 10 - 20
su 12 - 16**

**Kioskin, suoramyynnin, kirpputorin,
kirjaston, ja tietotuvan**

HELATORSTAIN aukioloajat:

to 29.5. SULJETTU

JUHANNUKSEN aukioloajat:

to 19.6 klo 10.00 - 20.00

pe 20.6. klo 10 - 14

la 21.6. SULJETTU

su 22.6. klo 12 - 16

Livon Sanomat ilmestyy kolme kertaa vuodessa: huhti-toukokuun vaihteessa, elo-syyskuun vaihteessa sekä joulukuksi. Mikäli Sinulla on juttuja lehteen, pyydetään ne tuomalla suoraan Livon koululle, postittamalla osoitteeseen: Livokas ry, Kirsiojantie 31, 93220 Livo tai lähettämään sähköpostitse: livokas@livo.fi tai minna.perttu@livo.fi.

Kuulumisia hankerintamalta

LIVON HARRASTEET -HANKE
Aikataulu: 3.5.2010 - 30.4.2014

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Hankkeen avulla parannetaan alueella harrastusmahdollisuuksia ja sitä kautta viihtyvyys ja elämänlaatu paranevat. Hankkeessa toteutetaan suokohde laavulla ja lintutornilla, koulun rantaa kunnostetaan vene- ja kanoottirannaksi, hankitaan keramiikan polttouuni ja kiipeilyseinä, peruskorjataan kyläkeskuksen keittiö ja uusitaan liedet, lisätään lasten leikkipaikan välinevalikoimaa, laaditaan palvelukohteen opastus Ranuantien varteen sekä parannetaan kyläkeskuksen lämpötaloutta eristämällä ja säätämällä sekä uusitaan wc-kalustoa. Toiminnan avulla saadaan kylälle uusia palveluja.

Hankkeessa on toteutettu nyt kaikki suunniteltu:

- suokohde Vastasuon Vitikkosaareen
- koulun rannan ruoppaus ja laitureiden teko sekä veneiden ja kanoottien hankinta
- lasten leikkipaikan monipuolistaminen
- palvelukohteen opastus Ranuantien varresta
- pannuhuoneen eristys ja wc-istuimien hankinta ja asennus
- suokohteen lintutorni
- koulun keittiön remonti
- keramiikan polttouuni
- kiipeilyseinä

Hanke on saatu onnellisesti päätökseen nyt huhtikuun loppuun. Loppumaksatusta haetaan neljän kuukauden kuluessa eli elokuun loppuun mennessä. Hankkeessa toteutetut investoinnit ovat vapaasti kaikkien kyläläisten ja mökkiläisten käytettävissä. Toivottavasti saamme myös vierailuryhmiä harrastusmatkoille Livolle.

Kiipeilyseinä otetaan käyttöön, kunhan saadaan turvallisuuskoulutuksen saaneita ohjaajia tietoon ja koulutukseen. Ilmoittautukaapa kaikki näitä taitoja omaavat ja asiasta kiinnostuneet Minna Pertulle.

LIVOLLE KYLÄTUOTE –HANKE

Opetus- ja kulttuuriministeriö ei myöntänyt Livolle erityisavustusta Livon kylätuotteen luomiseen. Hakijoita oli paljon ja toiset hankkeet vastasivat paremmin hankehakua.

Livolla ideaa kylätuotteesta ei ole kuitenkaan hylätty. Ainakin Virikepäivässä on ajatuksia suunnattu sen suunnitteluun. Lisäksi meillä on tietoa ja taitoa käytettävissä sen toteutukseen, joten antaa ideoiden pulputa myös tällä saralla.

Uusi hieno kiipeilyseinä odottaa käyttäjiään!

VIENAN TIE –HANKE

Pudasjärven kaupunki valmistelees esiselvityshanketta Vienan tie – hankkeen ympärille. Esiselvityshankkeella täsmennetään suunnitelmat, joilla mahdollisimman hyvin tuetaan Vienan Karjalan kylää ja saadaan vastavuoroisesti oppia Pudasjärvelle. Livo on mukana hankkeen suunnittelussa.

LIVON SEUROJENTALON KUNNOSTUS

Seurojentalon kunnostuksen kolmas vaihe on nyt lämpimillään. Ulkoverhouksen uusimisesta on pyydetty urakkatarjousta työn osalta ja tarjouksia puutavarasta ja runkoleijonista. Tarjouksia on jo muutamia saapunut ja Livokas ry:n hallitus pyrkii tekemään päätöksen hankinnoista mahdollisimman pian.

Suunnitelmissa on aloittaa talkoilla ulkoverhouksen purku välittömästi, kun uuden ulkoverhouksen asentamisesta saadaan varmuus. Tavoitteena on toteuttaa remontti touko-kesäkuussa, jotta kesällä riittää lämmintä ja kuivaa aikaa ulkoverhouksen talkoilla maalaukseen. Jokainen voisi siis varata jonkun lomapäivistään tähän touhuun.

Suomen kotiseutuliitto on myöntänyt kunnostukseen rahoituksen.

Anni-Inkeri

Työmies haussa seurojentalon kunnostukseen

Etsimme rakennusmiestä, joka asentaisi 25 mm:n runkoleijonat, kaksinkertaisen koolauksen (yht. 700 m) ja rimalaudoituksen (n. 3000 m aluslaattaa ja n. 3000 m päälirimaa) Livon seurojentalon, Ruostehovin seinään. Seinän pinta-ala on noin 400 m² ja korkeutta rakennuksella on. Toivomme saavamme tarjouksen kokonaisurakasta sähköpostilla seuraavaan osoitteeseen:

anni-inkeri.tormanen@livo.fi.

Livolaiset toteuttavat hankkeessa talkoilla vanhan ulkoverhouksen purkutyön, tarvikkeiden hankinnan rakennuspaikalle ja tarvittavat maalaustyöt.

Livon seurojentalo, Ruostehovi, odottaa uutta ulkoverhousta

Työ olisi hyvä suorittaa touko-kesäkuussa 2014, jotta pohjamaalattu lautapinta ehditään maalata toiseen kertaan kesän kuivina aikoina.

Taidekehrä –hankkeen kuulumisia

Hei livolaiset!

Vuodenvaihteessa Taidekehrä – Päivä- ja viriketoimintaa Pudasjärven ikäihmisille –hankkeessa tapahtui muutoksia jättäessäni ohjaajan työt Hilkka Anttilan osaaviin käsiin. Työtarjous Oulusta oli ohittamaton ja työskentelen tällä hetkellä kuntouttavan päivätoiminnan parissa. Päätös ei ollut helppo, olihan työ hankkeessa antoisaa ja ennen kaikkea hauskaa.

Alkuvuosi on hurautanut vauhdikkaasti ja kesä on jo ovella. Hiihtokausi täällä kotopuolella ei ole ollut erityisen pitkä, mutta pyöräilykelit ovat olleet mitä mainioimmat jo maaliskuulta lähtien. Lintujen laulun siivittämänä on mukava aloittaa jo pihan siistimispuuhat ja kesäkukkien istutukset.

Kiitos menneestä vuodesta ja yhteistyöstä teille jokaiselle! Aurinkoista kesän odotusta ja antoisia sekä iloisia tulevia virikepäiviä!

Terveisin,

Pirjo Honkanen

Hilkka Anttila tässä hei!

Olen tullut jatkamaan Pirjo Honkasen aloittamaa työtä Taidekehrä -projektissa Virikepäivien pitäjänä kylillä ja hoivapalveluyksiköissä keskustassa. Olen paljasjalkainen pudasjärveläinen, 43 -vuotias, naimisissa ja lähtöisin Haisuvaaran Rinteeltä. Tämä omena ei ole kauas puusta pudonnut, vaan vierinyt vain rinteitä alas. Lapsia on kolme, mutta kaikki jo kotoa pois muuttaneet. Kotona harrastan kudontaa, metsässä liikkumista, marjastusta, risutöitä, erilaisia puutarhajuttuja, poronsarvitöitä, kissoja... kaikki vähän luontoon liittyviä.

Virikepäivät pyrin pitämään kylien näköisinä. Herkällä korvalla kuuntelen tarkoin mitä kylillä toivotaan, mutta pidän jalat maassa mihin on rahkeita. Kylät, joissa käyn ovat Livo (kokoon-tumipaikkana Livon Koulu), Iinattijärvi (paikka Iinattijärven vanha koulu), Metsälässä (ko-koon-tumipaikkana Metsälä Kodit), Aittojärvi (paikka Kyläkolo, joka on toiminnassa olevalla koululla) sekä uutena paikkana Jaalanka, jossa kokoon-tumipaikkana on Jaalangan pirtti. Hoi-vapalveluyksiköitä ovat Lakkari, Tuohikoti, Koi-vukoti, Yläkartano ja Kielokoti. Monenlaista ohjelmaa olemme kerenneet eri paikoissa pitä-mään, mm. bingoa, laulua (levyraatia), risutöitä

Vahdinvaihto käynnissä: Pirjo Honkanen perehdyttämässä Hilkka Anttilaa

sekä kuvannut käsiä, maalattu akvarellejä, neulahuovutettu, virkattu, Pudasjärvisailtu, vietetty syntymäpäiviä... Todella tapahtumarikas kevät ollut.

Tulevalta listalta löytyy pihatöitä, linnunpöntöntekoa, puukaiverrusta, hoivapalvelussa pientä kukanistutusta ja hyötykasveja, joita istutamme kasseihin ja mitä kaikkea vielä kerkeämmekin tekemään. Aittojärvellä on kesäjuhla, jossa on kyläseuran ohjelmaa ja runonlausuntaa, johon on virikepäivillä jo tutustuttu. Juhla on avoin myös muiden kylien asukkaille. Tein Livo -kyselyn virikepäiville osallistuneille, jota käytän Livon virikepäivien suunnittelun pohjana. Kyselyyn vastasi jokainen ensin omalla ensimmäisellä mielikuvalla ja vasta sen jälkeen saivat keskustella kysymyksestä. Kysymykset löytyvät myös tästä lehdestä.

Tervetuloa Virikepäiville mukaan ja muistakaa kertoa omia toivomuksia toimintaan.

Nähdään Virikepäivillä!

Hilkka Anttila

Mitä kädet voivat kertoa – näyttely Pohjantähdessä

Mitä kädet voivatkaan kertoa -näyttely oli Pohjantähdessä maaliskuussa tänä keväänä. Näyttely toi ilmi, kuinka kaikki kädet olivat erilaisia ja kertoivat kummasti eri asioita.

Näyttelyn ensimmäiset kuvat ovat otettu jo syksyn 2013 puolella Honkasen Pirjo toimesta ja tarkoituksena oli työstää raamit käsikuville. Kuvausta jatkaessani kevätpuolella, aina vähän piiloteltiin käsiä ja kommentteja kuulin rumista, känsäisistä, kieroista, ryppyisistä käsistä. Yleisin vastaus olikin: ” Ei kait näitä kannata kuvata”. Siitä lähti ajatus: ylistys ikiomille käsille. Nehän ovat elämää nähneet kädet, elämän jälkiä ja kokemuksia täynnä. Niillähän on tehty ja edelleen tehdään päivän askareita, töitä, ihan itsükukanenkin tavallaan ja kuntonsa mukaan. Niin tärkeät - meidän omat kädet! Näyttelyn kuvat ovat otettu Virikepäivätapahtumiin osallistujien käsistä.

Mitä kädet voivat kertoa – näyttely Pohjantähdessä (kuva: Hilkka Anttila)

Virikepäivät järjestää Livokas ry Taidekehrä-hanke yhteistyökumppaneiden kanssa ja näyttely toteutettiin yhteistyössä Pudasjärven kaupungin kulttuuripalvelun kanssa. Käsipareja näyttelyssä oli melkein 150. Näyttelystä on tulossa myös video.

hilkka.anttila@livo.fi

puh. 040 - 717 9204

Valtakunnallinen Vuoden Kylä 2014 -kilpailu

Livokas ry on valmistellut Livon kylän puolesta hakemusta Valtakunnalliseen Vuoden kylä 2014 –kilpailuun. Hakuaika päättyy 2.5.2014 ja päätös kylästä tehdään Suomen Kylätoiminta ry:ssä 3.6.2014. Valtakunnallinen Vuoden Kylä 2014 ja kunniamaininnan saavat kylät julkistetaan paikalliskehittäjien valtakunnallisessa LOKAALI -juhlaseminaarissa, joka järjestetään 6. - 7.9.2014 Keski-Suomessa, Hankasalmella.

”Vuoden Kylän valinnassa painotetaan kylien toiminnan suunnitelmallisuutta, pitkäjänteisyyttä ja uutta luovaa toimintaa sekä tulevaisuuteen suuntautumista. Erityisesti otetaan huomioon kylän kehittäminen laaja-alaisesti, miten on järjestetty kunnan ja kylän välinen suhde, palvelujen tuotteistaminen ja uudelleen järjestäminen, avoin tiedottaminen, yhteistyön sujuminen sekä elinkeinojen edistäminen.” Suomen Kylätoiminta ry.

Kilpailuun osallistuvat vuonna 2013 maakuntien Vuoden kyliksi valitut kylät. Pohjois-Pohjanmaalle voitto on osunut historian saatossa vain kerran, kun Pohjois-Ii voitti kilpailun vuonna 2009.

Tyynen rauhallisesti koko kesä jännittäen,

Anni-Inkeri

KOTINI

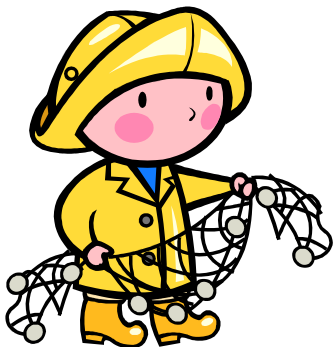
Tiedän paikan armahan,
rauhallisen ihanan,
joss' on olo onnekas,
elo tyyni, suojakas.

Sepä LIVO kulta on,
LIVO kallis, verraton.
Eipä paikkaa olekaan
LIVON vertaa ollenkaan.

Kalastuskunnan kuulumisia

Kalastusasioissa eletään koko valtakunnan tasolla suurten muutosten aikaa. Neljä vuotta väännetty kalastuslakiuudistus on lähiaikoina tulossa eduskuntaan ja sen voimaantulo on suunniteltu vuoden 2015 alkuun. Osia lakiuudistuksesta otettiin käyttöön jo viime vuonna, esimerkiksi kalastuksen valvonta muuttui. Myöskin pyydysten merkitsemiseen tulivat uudet määräykset. Tämän vuoden alusta voimaan tullut muutos koskee lohikalajien uusia alamittoja. Nyt järvitaimenen alin sallittu mitta on 60 senttiä ja harjuksen 35 senttiä. Tosin harjuksen 35 sentin alamittaa on käytetty jo useiden vuosien ajan kalastusalueen päätöksellä koko Iijoen vesistön kalastusalueen kalavesissä.

Vuoden 2015 alussa voimaanastuvassa kalastuslakiuudistuksessa osakaskuntien päätösvaltaa rajoitetaan tuntuvasti. Kalastuslupien myynti supistuu vain pelkäksi katiska- ja verkkolupien myynniksi. Virvelilupa muuttuu koko valtakunnan kattavaksi viehekortiksi ja mikäli aiot kalalle osakaskunnan omille kalavesillekin, on viehekortti oltava. Järjenvastaisinta on, että jos laitat yhden katiskan tai verkonkin pyyntiin, pitää siihenkin lunastaa ensin valtakunnallinen viehekalastuskortti. Tämä koskee kaikkia yli 18 -vuotta täyttäneitä, siis eläkeläisiäkin. Kalaveden hoitotoimenpiteistä, muun muassa istutuksista päättää kalastusalue. Tämä vuosi mennään vielä vanhan kalastuslain pohjalta.

Viime vuoden tilinpäätös jäi plussalle reilut viisikymmentä euroa, vaikka käytimme 540 euroa kosken yläpuolisen venerannan tien kustannuksiin hoitokunnan päätöksellä ohi talousarvion. Kalastuslupien myynti tuotti edellisvuotta paremmin ja kulut pidettiin muuten kurissa. Tämä vuosi mennään siirtymävaiheen sävyttämänä ihan entisellä kaavalla ja entisillä lupien hinnoilla.

N. K.

Energiapuupäivä keräsi runsaan osanoton Livolla 8.2.2014

Oulunkaaren kuntayhtymän-hallinnoima Bioenergiapörssi-hanke järjesti Pudasjärveläisille metsänomistajille Energiapuupäivän Livon koululla lauantaina 8.2.2014.

Paikalle oli saapunut yli 30 tilojensa hakkuumahdollisuuksista kiinnostunutta metsänomistajaa, jotka olivat saaneet kirjeitse kutsun Metsäkeskuksen kautta tai lukeneet ilmoituksen paikallislehdestä.

Energiapuupäivän osallistajat

Hankkeen neuvoja, Metsäkeskuksen metsätalousinsinööri **Tero Hänninen** oli kerännyt Pudasjärven kaupungin Livon kylän alueelta Metsäkeskuksen metsävaratietokannasta ne tilat, joilla on kiireellisiä ensiharvennuskohteita ja kohdentanut kirjeet näille tiloille.

Hankkeen neuvoja Hänninen esitteli koululla Bioenergiapörssin toimintaa, sen mahdollisuuksista metsänomistajan kilpailuttaa hakkuukohteensa palvelun kautta ja saada näin ollen paras mahdollinen hinta leimikolleen, sekä löytää alueen toimijoiden yhteystiedot palvelun kautta. Lisäksi tämä palvelu on metsänomistajalle sekä helppo että maksuton. Pörssissä on myös runsaasti tietoa energia-asioista ihan tavallisille pienkiinteistöjen omistajille. Bioenergiapörssi –hanke jatkuu ensi syksyyn saakka. Hanketta rahoittavat Pohjois-Pohjanmaan liitto (EAKR), Oulunkaaren kunnat sekä alueen yritykset. Hankkeen projektipäällikkönä toimii **Heidi Takalo** Iin Micropolikselta. Palvelu toimii osoitteessa www.bioenergiaporssi.fi.

Ilkka Saarijärvi Pudasjärven kaupungilta kertoi BioYtyä -hankkeesta, jossa on vahvasti keskitytty mm. Heteharjun alueen kehittämiseen ja tehty selvityksiä eri mahdollisuuksista hyödyntää alueen käyttöä esim. metsäenergiaterminaalialueena. Heteharjun alueelle on saatukin jo toimijoita ja yhteistyötä Pudasjärven kaupungin ja esimerkiksi Oulun Energian välillä on tarkoitus kehittää edelleen.

Timo Vanhala Turveruukki Oy:stä piti Bioenergiapörssiä hyvänä työkaluna edistää metsäenergian kauppaa ja sen vuoksi Turveruukki on halunnut olla mukana hankkeessa osatoteuttajan roolissa. Pudasjärven kaupungin alueella on runsaasti metsäenergiapotentiaalia metsien nuoresta ikärakenteesta johtuen. Turveruukin ja Oulun Energia konsernin tavoitteena on saada alueen metsäenergiavarat hyötykäyttöön ja metsien harvennusrästit pienemmiksi. Hankkeen päättymisen jälkeen Bioenergiapörssi-palvelua on tarkoitus jatkaa Turveruukin/ Oulun Energian ylläpitämänä.

Iltapäivällä tehtiin bussiretki metsäenergian korjuukohteelle, josta energiapuu tulee Turveruukin terminaaliin Heteharjuun. Vanhala kertoi työnäytöskohteella, että paikalliset yrittäjät hankkivat metsäenergiaa Turveruukille tienvarsitoimituksena, tai suoraan terminaaliin toimitettuna ja niin korjuu, kuljetus, kuin varastointiin liittyvät työtkin hoituvat pääasiassa Pudasjärvisen yrittäjien voimin. Energiapuu hankitaan lähes yksinomaan karsittuna rankana, jota voidaan kuljettaa puutavara-

Tutustumassa korjuutyömaahan

autolla ja sen säilyvyys varastoinnin aikana on hyvä. Paluumatkalla bussi kiersi Heteharjun bioterminaalien kautta, jossa energiapuuta varastoidaan asfalttikentällä ja kuivuttuaan sitä haketetaan Toppilan voimalaitokseen tarpeen mukaan. Samalla alueella toimii myös L&T Biowatti Oy:n haketerminaali.

Timo Vanhala (myös kuvat)
projektipäällikkö
Turveruukki Oy
p. 044 - 551 5707

Martti Kokko 9.9.1932 – 25.3.2014

Martti oli ensimmäinen Aleksanterin ja Hilman lapsista, joka syntyi Käkelässä. Lapsia syntyi kaikkiaan yhdeksän. Lapsuus oli tavanmukainen sen ajan ympäristössä. Kaikesta oli pulaa. Oli yksi paita, jonka äiti pesi yöllä, kengät saattoi olla numeroa 45 jne. Martti muisteli noita aikoja monasti sanoen paitatilanteenkin olevan vallan toisenlaisen nykyään.

Leikkikavereista ei ollut pulaa siihen aikaan. Martin elämä oli jo alle kymmenvuotiaana katkolla, kun hän veljiensä ja naapurin poikien kanssa oli Livojoella puljaamassa. Hän uimataidottomana putosi tukilta jokeen. Toisia poikia vanhempi Otto-eno sattui paikalle ja se oli hänen pelastuksensa.

Työuransa hän teki metsurina Metsähallituksessa. Sairaus katkaisi sen kuitenkin aikaisessa vaiheessa. Käsistään taitavana hän alkoi remontoida Käkelää, teki puusta kaikenmoista. Tuohitöissä oli taitava, eikä hän vierastanut metalliakaan. Myöhemmin harrastukseksi tulivat liiterit, luonnollisesti haloilla täytettynä. Kesäaikaan Martin luona Käkelässä oli vieraita ja lapsista hän piti erityisesti, joiden kanssa hän mielellään touhuili.

Martti Kokko 9.9.1932 – 25.3.2014

Ikä ja sairaudet vaativat veronsa ja Martin kohdallekin tuli vielä uusi sairaus entisten lisäksi, josta lääkärit sanoivat hänelle, että aikaa on varsin vähän. Martti totesi tyynesti, että hän on kyllä valmis.

AK (myös kuva)

Pakina Livon naamakirjasta

Tuli mieleen semmonen juttu, että vois matkia muita ja perustaa livolaisille ja mökkiläisille jonkun systeemin, johon voisi innostuneet ja muutkin kehittää juttuja. Esim. jossain kuulemma on joku naamakirjaporukka, johon voi ilmoittautua esim. makkaran paistoon tai mihin vain juttuun ja kerätä porukan pikaiseltaan. Voi kait semmonen ollakin jo? Siitähän tuommonen on tietenkin huono, että rosmot tietämissä itse kukin on. Se vain, jos ei kerro niille.

Isosiskoni Arja puheli mm. lentopalloilloista kesääjaksi. Sehän ois tietysti mukavaakin, jos malttais ottaa rauhallisesti, ainakin me köppäkymmenellä olevat. Verkkohan voisi olla jossain sopivassa paikassa, josta sen saisi tarvittaessa. Vai liekkö mökkiläiset niin kiireisiä, etteivät jouda.

Ilman naamakirjojakin voisi perustaa golfradan (näin kerran televisiossa, kun isot miehet löi pikkupalloa pitkin peltoja). Ratahan voisi alkaa, vaikka Piilolan kohdalta ja kulkea jokivartta alaspäin. Tietysti aina, kun sattuisi mökki tai talo kohdalle toisella puolen jokea, pitäis koukata joen yli ja takaisin. Siinähan aukeaisi myös bisnestä joillekin, kun vuokraisi huonommille uimareille aina venettä ylityspaikoilla ja lisämaksua vastaan voisi huonokuntoisimmat soutaa yli joen ja takaisin.

Yhdellä kaverilla on mökillä pienempi golfrata eli puttirata. Se vaatisi saunan, josta olisi lähtö. Muuten peltoa tarvitsi paljon vähemmän kuin oikealle radalle. Kolojen väli ei tarvii olla kuin 10 - 15 metriä. Aluksi otettaisiin hiki ennen saunaa ja ensimmäisten löylyjen jälkeen uusi kierros. Kierrokseen menee noin varttitunti. Saunan kuistilla oottelee tietysti jääkaapissa aina välipalkinto. Tietysti valoisa-kesäyönä saattaa peli vähän venyä, mutta pelin tiimellyksessä ei tietenkään muista aina katsoa kelloa. Tämä puttigolf on aika rankka urheilumuoto, sillä jos ottaa pelin oikein tosissaan, niin saattaa seuraava päivä mennä lavitsahommissa, eikä ennen iltaa oikein ruokakaan maistu.

Livon talolle voisi tehdä frisbeeradan, joka on oikein mukava harrastus. Ensin pitäis kenttä raivata ja hommata maalit (tai mitä ne lienee). Pari kertaa olen itsekin kokeillut ja olen huomannut, että siinä on aina parantamisen varaa. Siinä hommassa kylläkin sielu lepää ja arjen ajatukset unohtuu.

Ihmettelen tässä koko ajan, että minkähän takia sitä pitää yrittää kirjoittaa väkertää, kun tätäkin kirjoittaessa on pitänyt puristella palloja myötänsä, että saisi muutamankaan rivin aikaiseksi. Toisaalta jos yksikään on jaksanut lukea tänne asti, niin silloinhan tämä on asiansa ajanut.

Huomasin muuten jo nuorena, että en ole nero (paitsi päässälaskussa, mikä sekin nerous on iän myötä hiipunut), mutta ei auta kun kärsiä.

Soon notta moro,

Aaro

Livojokivarren rantaosayleiskaava

Pudasjärven kaupunki päätti vuonna 2009 käyttää 370-vuotisjuhlan juhlarahaa kylien maankäytön suunnitteluun. Raha käytetään Livojokivarren rantaosayleiskaavan laatimiseen kunnan rahoitusosuutena. Puolet kaavoituskustannuksista peritään kaavasta hyötyä saavilta maanomistajilta kaavan valmistuttua.

Kaavoitustyö käynnistettiin valtuuston päätöksellä 15.6.2010 Livojokivarren kyläyhdistysten aloitteesta. Hankkeesta järjestettiin asukas- ja maanomistajatilaisuus 18.11.2011 Livon koululla. Tilaisuudessa selvitettiin osallistumis- ja arviointisuunnitelma sekä kaavaselvityksen perustiedot.

Kaavaluonnos oli nähtävillä syksyllä 2012. Kaavaluonnoksesta jätettiin runsaasti muistutuksia. Kaavaa on pystytty ilmeisesti muistutusten johdosta kehittämään. Tähän vaiheeseen on kulunut aikaa reilu vuosi pidempään kuin hanketta suunniteltaessa arvioitiin. Kaupungin maankäyttöinsinööri Markku Mattiselta saadun tiedon mukaan kaavaehdotus on tulossa nähtäville vielä ennen kesälomia. Tulva-alueiden tarkastelu on vielä tällä hetkellä kesken, mutta muuten kaava alkaa olla nähtäville asetettavissa.

Tästä nähtäville tulevasta kaavaehdotuksesta voi maanomistajat jälleen jättää muistutuksensa, mikäli siihen on aihetta. Lopulta kaupunginvaltuusto hyväksyy tarkastetun yleiskaavaehdotuksen.

Toivottavasti kaavoitustyössä päästään kyläseurojen alkuperäiseen tavoitteeseen eli saadaan vakituisen asumisen rakennuspaikkoja ja tuetaan olemassa olevaa ja haja-asutusalueelle kehittyvää yritystoimintaa viisaalla maankäytön suunnittelulla.

Anni-Inkeri

Kirsiojantien peruskorjaus Illikaisen sillan kohdalta

Suvanto-Livon yksityistien tiekunta on järjestäytynyt ja Livolta on tien hoitokuntaan valittu Yrjö Perttu. Hoitokunta valmistelee Illikaisen kosken ylittävän sillan peruskorjausta. Sillan puiset osat ovat enää välttävissä kunnossa.

Illikaisen kosken ylittävä silta tarvitsisi kipeästi koirjausta

Tieyksiköinnin tekemisestä, sillan suunnittelusta ja peruskorjauksesta tiekunta pyytää tarjouksia useammilta toimijoilta. Kun hintataso on selvillä, tiekunnan kokous päättää tien kunnostushankkeesta. Kun yksiköinti toteutetaan kunnostushankkeen yhteydessä, saadaan senkin kustannukset haettavan avustuksen piiriin.

Valtion avustukset ovat yleensä 60 % hyväksytyistä arvonlisäverollisista kustannuksista. Siltojen peruskorjaukseen voidaan myöntää myös 75 %:n avustuksia.

Yksityisteihin keskittynyt hanke on päättymässä ja sen toimesta ei näin suuria laskelmia tai suunnitelmia pystytty saamaan aikaan. Huolehditaan siis asiasta paikallisesti ja pyritään saamaan sillasta turvallinen. Tien turvallisuus on jokaisen sen osakkaan vastuulla.

Anni-Inkeri

Muisteluksia Eino Niemestä

Eino Niemi 18.2.1929 – 11.12.2013

Eino Niemi (18.2.1929 - 11.12.2013) vietti lähes koko pitkän ikänsä Pudasjärven Livon kylällä. Varhaislapsuusajallaan hänen kotinsa oli Niemessä, josta sitten erotettiin hänen isänsä perheelle palsta, jonka nimeksi tuli Hakosaari. Niemen pihapiirissä sijainnut asuinrakennus siirrettiin Hakosaareen. Eino on muistellut, että hän käveli tuon matkan Niemestä Hakosaareen yhdessä oman kissansa kanssa.

Yksi pitempi poissaolojakso Hakosaaresta sattui Einon elämänpolulle kun armeijaan oli mentävä peräti Vaasaan asti. Einon lapsuus ja nuoruus ei ollut mitään ruusuilla tanssimista, sillä aika usein oli puutetta niin rahasta kuin ruuastakin. Rankkaa metsätyötä oli tehtävä pienestä pitäen.

Hakosaaresta muodostui Einolle todella merkittävä ja rakas paikka. Niinpä ei ollut yllätys, että hän hankki tuon paikan omistukseensa. Kun Irja-vaimokin löytyi Livojoen toiselta puolelta Purolasta, niin elämänlaatu alkoi parantua selkeästi. Yhdessä kuljettiin savotoilla; Irja kokkina ja Eino metsätyömiehenä. Omissa metsissäkin riitti aika-ajoin savotoimista. Marjastaminen kuului kuvioon pitkin hillareissuineen myöskin. Lisäksi Eino oli mm. erilaisilla tietyömailla, joita tuohon

aikaan vielä oli. Yksi sellainen kohde, jossa hän työskenteli oli tienteko, joka menee Ala-Livolta kohti Ranuaa. Muistan, kun talvisaikaan Eino hiihti Livolta suoraan kairan poikki tuolle työmaalleen.

Hakosaaresta muodostui aikaa myöten merkittävä kyläilypaikka, jossa kävi laajalta alueelta ihmisiä kyläilemässä. Vieraanvaraisuus suorastaan leijui vastaan jo eteisessä kun sinne meni. Kahvi oli oitis tulella ja kaatopekat kaivettiin esille. ”Hako-muori” ja ”Hako-Essa” vierailivat aika paljon kotonani Kokossa osallistuen erilaisiin töihin ja myös pelkästään kyläillen. Irja kulki leipomassa, kuuraamassa, navetoimassa, jne. Joskus, kun luvatta siepattiin hänen juuri paistamiaan munkkeja niin saattoipa vesikauhakin viuhahataa.

Essan kanssa tehtiin metsätöitä. Mieleeni on jäänyt elävästi nuo metsätyöpäivät hänen kanssaan mm. Korpisaaressa ja Kotisuon takana. Korpisaarikin oli tuolloin tiettemmin taipaleiden takana. Traktorilla sinne talvisin pääsi, jos suot olivat kunnolla jäässä. Einolla ei ollut koskaan työnteossa kiire ja hoppu, mutta työnsä oli silti tehokasta. Hän oli niin hyvähermoinen ja monessa liemessä keitetty mies, että oli turha odottaa, että hän hermostuisi jostain.

Sahojen ja kirveiden huollon tarkkuudesta näki, että Eino oli elänyt puutteellisia ja vaikeita aikoja. Työkalut ja koneet olivat hänelle arvotavaraa ja niistä pidettiin huolta. Tarkasti hän piti huolen mm. siitä, että sahan kärkipyörään varmasti meni rasvaa. Poikaneula oli vihreän takin rintapielessä jolla rasvareiät auottiin. Se oli lähes taidetta se.

Viimeiset vuotensa tämä lapseton Hakosaaren pariskunta vietti siten, että talvet elettiin Kurenalla vanhus-tentalossa, mutta keväällä oli jo kiire vaihtaa kortteeri Hakosaareen.

Minulla oli ilo ja kunnia tehdä Niemen Einosta kaksi juttua paikallislehti Iijokiseutuun sekä myöskin Livon Sanomiin. Jutuissa hän mm. muisteli Livolla ollutta venäläisten vankileiriä. Vaikka kyseessä oli vi-

hollissotilaita, niin ääni värähdellen hän kertoi heidän tylystä kohtelustaan pakkasen keskellä, kun heidät yötä myöten Livolle tuotiin. Eino eli tunteella.

Viimeiset vuotensa Eino sanoi olleen elämänsä parhaita. Hän sanoi: ”Nyt on kaikkea, mistään ei ole puutetta”. Taloudellinen tilanne oli parantunut merkittävästi. Vaikka sairaudet jo runtelivat terveytensä menettänyttä ikämiestä, niin tyytyväisyys ja elämänhalu paistoivat tästä äärimmäisen hyväntahtoista ja erityisen ihmisrakkaasta miehestä. Eino oli rauhaa rakastava mies, eikä sulkenut ketään pois luotaan. Hänellä oli aikaa ja ymmärtämystä kaikille. Varmaan hän halusi hautajaisistaankin itsensä näköisen; sellaisen, jossa kaikki ovat tasaveroisia ja hyväntahtoisia toisilleen. Sellainen mies oli Niemen Eino.

Muistoja minullakin olisi vaikka kuinka paljon, mutta laitetaanpa kauniiksi lopuksi vähän runoa Eino Niemestä.

Joksiä väsään nyt muistelles Eino
Paimenas johdosta teen nyt niin
Kunnioituksesta Sinuun tämä keino
Leijuit pois, ylös korkeuksiin

Vuosikymmeniä tunsin Sinut
Kylässä kävin monesti teillä
Haisella luonteella lumosi minut
Rattaisaa oli aina yhdessä meillä

Kotisi Hakosaari suosittu paikka
Kahvin tuoksu leijui siellä
Minulle maistui tosin saikka
Vaimosi leipui hyviä, sitä en kiellä

Nuoruutes ruosina leipäs oli tuokassa
Metsässä korin sä eypeä soit
Valoisuutes säilytit elämässä niukassa
Purolasta itselles vaimon sä hait

Meillä Hakassa kävitte korin
Opetit minut kaatamaan puuta
Niitä taitoja olen tavinnut tosin
Muistot nuo vetää hymyyn suuta

Voimakankikin tutuksi tuli
Luotiolla sä terän viilasit
Tulen ympäriltä sulki lumi
Käskipyörään sarvaa kilasit

Lujat heimet Sullä työssä
Unin eteen nukahdit heti
Valionut et tushaan yössä
Vaikk lapset Kokon sua raspaasta reti

Monesti muistelimme nuoruuttas Sinun
Aikaa koraa sen olla täyly
Kunnioitus korin hoitänlyi minun
Lopulta terveytes Sinun säskyi

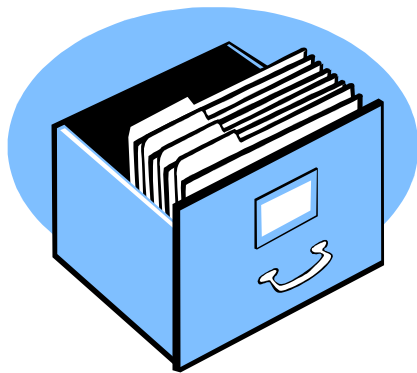
Juttuja Sinusta lehteenkin teimme
Oppia niissä paljon monille
Ajatuksot myös rankkeille reimme
Muistelusit myös kuullelle konille

Loppui lopulta elosi päivät
Muistosi tänne lämmin jää
Niellestän pyyhkin suun häivöt
Luonteellat olit kuin kesäinen sä

Kokko Timppa Livolta (myös kuva)

Livojoki - lohijoki

En aikonut puuttua lehdissä olleisiin kannanottoihin Livojoesta lohijokena. Vanha sanonta, kuta useampi kokki, sen huonompi soppa, mutta enhän voinut pistää päätä pensaaseen, kun pyydettiin lisäämään soppaan vähän mausteitakin. Ihan aluksi kiitokset Niskasaaren Mikalle hyvästä ja asiallisesta kirjoituksesta Iijokiseudessa. Se ei kaipaakaan täsmäntämistä. Sen sijaan toisaalla esiintyneet ”kokemusperäiset” tiedot, että eihän lohi ole koskaan noussutkaan Livojokeen, mitä nyt joku satunnainen harhailija lienee joskus on eksynyt sinne, saavat minut toteamaan, että ”olinhan siellä minäkin”. Mittariin on näet kertynyt jo täydet kahdeksankymmentä ja muistikin säilynyt kunnossa, joten ihan omia kokemusperäisiäkin muistikuvia Livojoen lohesta on jo 1930-luvun loppuvuosista alkaen ja ennen kaikkea, kun kalastus alkoi kiinnostaa jo pikkupojasta lähtien, kuuntelin korva tarkkana, kun Nurmi-Hermannin oli kotonani nuottaa korjaamassa ja samalla kertoili kalastuskokemuksistaan.

Myöskin arkistotietoa ja kirjatietoa löytyy valaisemaan asiaa. Kun Livojokivarren asutus vakiintui 1600-luvun alussa perustamisluvan saaneiden talojen ansiosta, Juutiselle ja Puhakalle merkittiin verokalastusvesiä Sarajärvestä, Juurikkajärvestä ja Kouvanjärvestä. Illikaisella ja Juutisella on ollut kalastusoikeuksia Livojärvestä asti, vaikka järvi si-

jaitsikin sen aikaisen Lapin rajan takana. Lohen kalastuksesta eivät vanhat kruununtilojen katselmuskirjat kerro mitään. Sen sijaan 1800-luvun perunkirjoista käy selville, että useilla tiloilla oli lohien kalastukseen soveltuvia kalanpyydyksiä. Taloilla ei ollut käräjillä vahvistettuja kalastuspaikkoja, vaan apajat olivat keskinäisillä sopimuksilla sovittuja. Antti Tanelinpoika Kokolla oli lohiapaja Hanhikosken alla, jossa Antilla oli lohipato. Tarkoittanee lyhyttä rantapatoa, sillä Iijoen Karjalankylän lohivadon yläpuolelle ei saanut rakentaa varsinaiselle väylälle ulottuvia patoja. Tällaisissa rantapadoissa pidettiin isoa mertaa. Samaa patoa käytettiin syksyisin myös siian pyynnissä. Padon alapuolen suvannosta kalastettiin jokinuotalla (todennäköisesti kulteella). Apajapaikan nautintaoikeutta todista tämänkin päivän kartolla esiintyvä nimi Kokonmutka, joka on Hanhikosken ja Petäjälän välillä oleva suvannon levenne.

Keski-Livon yläpuoliselta osalta löytyivät Livojoen parhaat lohikosket. Kaksi kilometriä pitkä Hillinkoski ja sitä hallitsivat Suvannon ja Nurmelan talot. Tosin Nurmi-Hermannin ulotti kalastusreviirinsä aina Korpikoskelle saakka. Saaliiden määrästä ei ole säilynyt tarkkoja tietoja, mutta muistitietoihin nojautuen tiedetään lohta saadun kohtalaisesti. Elokuun pimeiden öiden alettua jopa runsaasti, mutta niistä ei enää kannata enempää muistella.

Miksi Livojoen lohisaaliit notkahtivat 1800-luvun lopulla? Selitys löytyi Maakunta-arkistosta. Livojokisuulle Kynkäänkoskeen oli perustettu vesisaha jo v. 1784 kaksiraamisena, joka muutettiin v. 1803 neliraamiseksi hienoteräiseksi sahasi. Sahausoikeutta sille annettiin 3500 tukkia vuodessa. Tämän tukkimäärän sahaamiseen vesi riitti niin, ettei sahapadolla tarvinnut tukkia koko jokea. Vuonna 1856 sahausoikeutta nostettiin 5500 tukkiin vuodessa. Nyt sahausta oli jatkettava koko sulan veden ajaksi ja siitä seurasi se, että kesän aikana vesi ei riittänyt sahaukseen muuten, kuin patoa oli jatkettava koko joen poikki rannasta rantaan. Livolaiset päättivät lähteä käräjätuvan kautta hakemaan itselleen oikeutta. Kun neuvottelemalla ei päästy minkäänlaiseen yhteisymmärrykseen, lautamies Antti Kokko keräsi valtakirjaan puumerkit 21 talokkaalta ja yhdeltä leskivaimolta. Ensimmäisen kerran asiaa käsiteltiin talvikäräjillä v. 1869. Juttua siirrettiin kaksille seuraaville käräjille ja päätös annettiin v. 1870 talvikäräjillä. Päätöksen mukaan padosta ei ole haittaa kalan nousulle eikä veneliikenteelle. Syyttäjänä toiminut nimismies Konrad Wilhelm Ångelin vetosi asiassa hovioikeuteen ja Vaasan hovioikeus säilytti kihlakunnan oikeuden päätöksen ennallaan. Ångelin vetosi Venäjän Tsaariin, joka armostaan antamallaan päätöksellä palautti jutun kihlakunnan oikeudelle. Asiaa käsiteltiin vielä kaksilla käräjillä. Lopullisen päätöksen kihlakunnan oikeus teki 15.6.1872. Päätöksessään oikeus hylkäsi kaikki syytteet. Asian piti olla loppuun käsitelty, mutta vielä v. 1882 nimismies, nyt Konrad Pihl vei asian vielä kerran käräjille. Nyt syytteisiin oli lisätty syytös padon alapuolisen joen sotkemisesta ja roskaamisesta, joka pahoin haittasi padon alapuolista kalastusta. Pato oli tehty sahausjätteestä ja turpeesta, jotka kevättulva levitti alapuoliseen vesistöön. Tästä ”ympäristöririkoksesta” sahanomistaja tuomittiinkin uhkasakkoon, mutta muilta osin asia siirrettiin vielä kerran. Vuoden 1883 talvikäräjillä juttu sai nolon lopun. Sahan omistus oli vaihtunut ja nyt vastaajana oli G.C. Bergbom, sama tervaporvari, jolle livolaiset talokkaat myivät keväisin tervansa ja olivat korviaan myöten velassa. Vastaaja esitti oikeudelle seuraavan sisältöisen todistuksen:

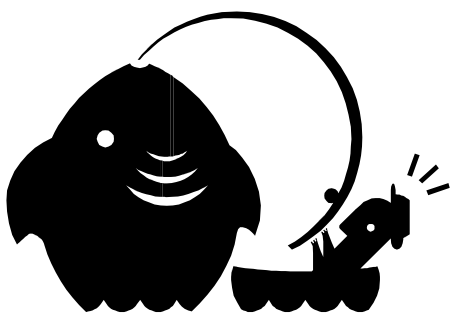
”Että me allemerkityt talojen isännät tämän pitäjän Livon kylästä, emme pidä Kynkään sahan patoa siten, kuin se tähän asti on pidetty, kalan nousulle ja laskulle Livonjoessa vahingollisena eli haitallisena, kuin myös, että meillä venekulun suhteen ei ole mitään muistuttamista, koska sahausta kulkevia aina autetaan.”

Allekirjoittajina olivat Johan Niemi, Antti Kokko, Daniel Salmela, Johan Koivukangas.

Häikäilemätöntä velkasuhteen hyväksikäyttöä, suorastaan kiristystä. Jälkikäteen asiaa voi ajatella niinkin, että pato ei lohennousun kannalta niin lopullinen tuho ollut. Patoahan ei voitu alkaa rakentamaan heti jäiden lähden tapahduttua, vaan tulvan annettiin vähän laskea ja eihän patoa ihan alkuun tehty yli joen ulottuvaksi. Lohta ennätti nousta jo pienessä määrin jokeen. Sen sijaan elokuulla tapahtuvan vaellussiian suhteen se oli totaalimpi este. Kovin pitkään ei sahan padosta enää Bergbomin

aikakaudella ollut kiusaa. Saha paloi ja sahan omistaja teki konkurssin. Lohi sai taas vapaasti nousta Livojokeen. Tätä vapautta ei riittänyt loputtomiin. Iijoelle ja Livojoelle hyväksyttiin uittosääntö, joka mahdollisti irtouton. Iijoella oli kuitenkin vanha lohisääntö, joka salli lohipatojen lyömisen kymmenen päivän perästä Pudasjärven aukeamisesta. Tämä tarkoitti sitä, että Livojoella hakattiin paljon joen sivupurojen vaikutuspiirin valtionmetsiä, ja ne oli uitettava sieltä jokeen kevättulvan aikana. Iijoelle niitä ei saanut laskea ennen kuin elokuun puolen välin jälkeen. Hakattu puutavara laskettiin Pellikanmutkan ja Kynkään vastuisiin. Sotien jälkeen hakkuiden puutavaramäärät olivat niin valtavia, että vastuissa olevat ruuhkat olivat kilometrien mittaisia ja Kynkään vastuuseenkin laskettiin korkean kevätveden aikana puuta niin, että kun vesi putosi, ruuhka oli pohjaa myöten. Se esti kalojen nousuaikheet täysin. Pahkakosken voimalaitospato lopetti lohen nousun Livojokeen – niin minäkin uskoin, mutta olen saanut jo monena kesänä olla mukana vapauttamassa kumipyörien avulla tänne siirrettyjä lohia. Rakennettuihin viiteen Iijoen voimalaitokseen rakennettavien kalaportaiden suunnitelmat ovat valmiina odottamassa rahoituksen ratkeamista ja toivo lohen palaamisesta Livojokeen elää. Uutena uhkana on noussut jälleen kerran koskiensuojelulla jo kertaalleen haudattu Kollajan allashanke, mutta siitä enemmän toisessa yhteydessä.

Loppuun vielä muutama omakohtainenkin muistikuva Livojoen lohista. Vuosi 1942 jäi mieleen erikoisesti. Ymmärrettävistä syistä hakkuut olivat jääneet ensimmäisenä jatkosodan talvena vähäisiksi. Puutavaraa ei uitettu kevätuittona ollenkaan. Pieni uitto uitettiin vasta syyskuulla. Kynkäällä ei siis ollut vastuuta laisinkaan ja lohi pääsi taas vapaasti nousemaan kutukoskilleen. Isällä oli lahnväljys Kokonlahdessa pyytämässä. Lohi oli sotkeutunut väljykseen. Kokeneena kalamiehenä hän sai sen veneeseen ilman mitään ”kättä pitempää”.

Pienen pojan silmissä mahtavan iso kala, nokkapuntarilla mitattuna taisi olla 8 kiloinen. Vanhemman velipojan kanssa kiivettiin oitis kamarin vintille. Muistimme, että kattovuolella on kirkas lohiuistin. Haimme sen ja veneladosta tyhjän puukelan. Mutta mistä siima? Muistimme, että vintillä on myös vanha pitkäsiima. Otimme puukon avuksi ja rapsimme koukut tapseineen pois ja käärimme selkäsiiman kelalle. Selkäsiima oli 3-säikeiseksi kerrattua kalalankaa. Siima kyllä kestäisi. Lähdimme kiireellä venerantaan ja veneeseen. Minä airoihin. Harjun nivan alla hyppäsi iso lohi ja meillekös iski paniikki. Jos tuo nyt tarttuu uistimeen, vie se meiltä ainoan uistimen. Siima vedeltiin keskiteljolle ja sitä sitten kotirannassa selviteltiin kelalle. Seuraavana päivänä päätettiin tehdä uusi yritys. Soutelimme Murtonivalle asti ja nivan alla u-käännöstä tehdessämme se sitten jysähti kiinni. Erkki piteli kaksin käsin kelasta kiinni, eikä ennättänyt antamaan löysiä. Lohi hyppäsi ilmaan ja vastus katosi saman tien siimasta. Lohi meni, mutta meni myöskin uistin.

Sotia edeltäviltä vuosilta muistiini on jäänyt useita lahnväljyksestä saatuja lohia ja isän kertomana Illikaisen kosken vesimyllystä, kun isä myllärinä ollessaan oli ihmetellyt, kun myllyn vesirattaasta oli tullut paha mädäntyneen kalan haju. Oli poikkeuksellisen kuiva kesä ja syksy ja, jotta vesi riittäisi myllyn voimanlähteeksi, oli pato suljettava kokonaan. Oli lokakuu ja laskulohen aika. Myllyn vesirännin luukku oli kiinni ja vesiratas pysähdyksissä. Laskulohi, pyrkiessään laskemaan alas päätyi niin ahtaaseen rakoön vesirattaan alle, että kuoli.

N. K.

Iina Puhakka – Slopestylen suomen mestari 2014

Istuttiin keväällä 2013 Livolla kokoustamassa. Malvalehdon Maikki oli esittelemässä jotain projektia, kun puhelin piippasi. Iina oli voittanut ensimmäisen suomenmestaruutensa Rukalla. Ja meillähän meinasi Maikin kanssa aivan karata kokoustaminen itse aiheesta, kun aloimme miettiä lastemme urheilullisia lahjoja.

Iina oli harrastanut taitoluistelua jo vuosikaudet, kunnes hän hurautti lautailuun syksyllä 2012. Jouluna hän sai sitten kauan tinkaamansa lumilaudan ja pääsi asustelemaan Ounasvaaran rinteisiin. Selvästi selänselkänä oli puraisuus, että taitoluistelu sai jäädä.

Keväällä 2013 tyttö ilmoitti lähtevänsä Rukalle SM-kisoihin. Yritin puhua järkeä, että ei tuolla kokemuksella välttämättä kannattaisi, mutta ei auttanut. Eikä tällä kertaa kannattanutkaan kuunnella. Torstaina sai tyttö ensimmäisen suomenmestaruuden, ensimmäisestä kisastaan. Laji oli lumi-lautakrossi. Perjantaina mitalisarja täydentyi toisella kultamitalilla slopestylestä ja lauantaina tuli vielä halfpipestä sekä paripujottelusta hopeaa. Oli tyttö sekä vanhemmat hetken hölmistyneenä, että miten tässä näin pääsi käymään.

Vauhdin hurmaa...

Voittajan on helppo hymyillä

No, järkytyksestä toivuttiin ja kaudella 2014 aloimme hieman satsata tyttäremme uuteen lajiin. Saatiin sponsoriksi RKL POUKKULA OY Raahesta sekä AP BRODEERAUS Rovaniemeltä. Tukijoiden avustuksella saatiin hommat kunnolliset välineet ja pääsimme kiertämään kisoja. Kiersimme tänä talvena muutamia Suomi Tour -osakilpailuja sekä pienempiä paikalliskisoja. Suomi Tourilta saimme yhden ykkössijan ja muistaakseni yhden pronssin. Lisäksi Syötteeltä tuli ykkössija ja Tre Hills -kokonaiskilpailun voitto.

Kausi huipentui Vuokatin SM-kisoihin. Torstaina oli lajina krossi, jonka aikalaskussa Iina laski kakkoseksi. Myös karsintalasku sujui hyvin ja tyttö porhalsi ykkösenä maaliin. Finaalissa sattui sitten pieni kolari ja sijoitus jäi ikävästi neljänneksi, juuri palkintopallin ulkopuolelle.

Perjantaina oli vuorossa halfpipe. Ensimmäinen lasku näytti erittäin hyvältä, kunnes viimeisessä hypyssä tuli kaatuminen. Meitä vähän jännitti, että meniköhän toinenkin palkintopallisisija sivu suun. Toiseen laskuun Iina keräsi vielä itsensä ja kisojen ensimmäinen mitali, pronssinen seläläinen oli plakkarissa.

Lauantain slopestylessä ei jäänyt jossiteltavaa. Kahteen ensimmäiseen hyppyriin täydelliset kolmoset ja kolmanteen erittäin ilmava ykkönen. Kultamitali näytti olevan tulossa. Toiseen laskuun Iina yritti vielä seiskaa, mutta ihan pikkusen jäi vajaaksi. Ensimmäisen laskun huippupisteillä Iina saalisti jo toisen perättäisen suomenmestaruuden slopestylestä ja menestystarina sai jatkoa.

Kaudella 2015 olisi tavoitteena kaikki Suomi Tourin -osakilpailut, tavoitteena kokonaiskisan voitto. SM-kisojen lisäksi Iinalla on tavoitteena päästä laskemaan vähintään yksi nuorten MM-osakilpailu.

Jäämme suurella mielenkiinnolla odottamaan tulevaa kautta.

Ari Puhakka (myös kuvat)

Jenny (Jenni) Perttu o.s. Rytinki 90 v.

Jenni syntyi Sarakylän Haapalassa 1.2.1924 seitsemänlapsisen sisarussarjan toiseksi nuorimmaisena. Lapsuutensa hän vietti siellä. Vartuttuaan, sota-aikaan Jenni oli Helsingissä, josta hän tuli Taivalkoskelle Jalavan kauppaan myyjäksi. Livolle hän tuli 40 -luvun puolivälissä ja oli Livon Rajaamaan myymälänhoitajana.

Livolla Jenni löysi Sakarin ja he menivät naimisiin 1945. Lapsista vanhin Sirkka syntyi 1946, Aira 1947 sekä nuorimmaisena Yrjö 1953.

Työtä oli maatalossa paljon, mutta Jennillä oli aikaa myös rakkaille harrastuksille käsitoille sekä aikoinaan Livon maa- ja kotitalousnaisten perustajajäseniin kuuluneena, touhusi myös heidän mukana. Käsitöitä Jenni on tehnyt koko ikänsä. Muistoksi jokaiselle lapselle sekä lapsenlapsille hän on ompelemalla neulalla tehnyt seinäryijyt,

Jenny Perttu

Maire Perttu, Jenny Perttu ja Yrjö Perttu

pirteä.

Paljon voimia ja terveyttä sekä suuri kiitos Jennille, Mairelle ja Yrjöle!

*"Elämästäsi saisin kauniin helminauhan,
siellä loistaisivat monet kirkkaat tähdet.
Pitkä Elämäнкаari
ja muistot jotka kultaantuvat vanhetessaan."*

Ulla Salmela (myös kuvat. Myös kuva sivulla 39)

Livon yhteisen alueen osakaskunnan (Livon kalastuskunnan) kalastuslupien hinnat vuodelle 2014

Verkkopyynti on sallittua putaissa ja lahtiperukoissa ja myöskin varsinaisessa jokiuomassa, ei kuitenkaan koskien ja nivojen välittömässä läheisyydessä, kesäkuun loppuun asti. Kuitenkin niin, että jos merilohien istutukset alkavat ennen tätä määräaikaa, myös verkkopyynti on lopetettava silloin. Harjuksen alamitta on koko Iijoen vesistön kalastusalueen vesissä **35 cm** ja taimenen **alamitta 60 cm**. Muuten pyynnissä noudatetaan kalastuslain määräyksiä. Ei saaliskiintiöitä.

Kalastuslupien hinnat osakkaille ja kylässä vakituisesti asuville asukkaille:

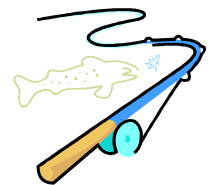
Verkkolupa, osakas	5 merkkiä	a.	1,00 euro/kpl
Katiskalupa, ”	ei rajoitusta		1,00 ” ”
Haukikoukut, ”	10 koukkuu		0,20 ” ”
Uistinlupa, ”			5,00 ” koko kausi

Kalastuslupien hinnat osakaskunnan vesialueen rannalla oleville mökkiläisille:

Verkkolupa, huvila-asukas	2 merkkiä	a.	1,50 euro/kpl
Katiskalupa, ”	ei rajoitusta määrään		1,50 ” ”
Haukikoukut, ”	5 koukkuu		0,40 ” ”
Uistinlupa, ”			10,00 ” koko kausi

Osakaskuntaan kuulumattomille ulkopuolisille myytävät uistinluvut:

Uistinlupa, ulkopuolisille	10,00 euroa	1 vuorokausi
” ”	15,00 ”	2 vuorokautta
” ”	20,00 ”	1 kuukausi
” ”	30,00 ”	koko kausi

Kalastuslupien myynti:

Livokkaan kioski (Livon koulu)	Kirsiojantie 31	puh. 050 - 5520 280
Niilo Kokko	Kirsiojantie 214	puh. 040 - 7205 043
Esko Riihiaho	Livontie 156	puh. 0400 - 246 767
Yrjö Niskala	Sarakyläntie 2807	puh. 040 - 5528 437

Livon yhteisen alueen osakaskunta / Livon kalastuskunta

Illikaiset juhlivat heinäkuussa Livolla!

Ensimmäisen kerran Illikaiset viettivät suvun tapaamisjuhlaa vuonna 2011. Sen jälkeen on perustettu ja rekisteröity Illikaisten sukuseura ry. Samalla nimellä löytyy myöskin seuran omat nettisivut (<https://sites.google.com/site/illikaisensuku/>). Ensi kesänä vietämme kaksipäiväisiä Illikaisten sukuseuran nimellä olevia sukujuhlia 12. - 13.7.2014 Pudasjärven Livolla, kylän entisellä koululla Kirsiojantiellä.

Illikaisen sukua Livolla kesällä 2011 (kuva: Marko Ojala).

Miksi kaksipäiväiset juhlat? Kauempaa tulevat haluavat paremmin tutustua omiin sukulaisiinsa sekä esi-vanhempiensa asuinpaikkoihin. Olen tehnyt yhteenvedon Matts (Matti) Erkinpoika Beltaar (Pelttari) 1656 Pudasjärvellä jälkeläisistä siten, että kerron kuinka tullaan lähes nykypäiviin. Siitä näkee myöskin sen kuinka Uusi-Illikainen on käytössä paikkana kuin sukunimenäkin. Toisin sanoen Uusi-Illikaiset ovat sujuuriltaan samoja kuin Illikaiset.

Kesän juhlaa olemme sukuseuran johtokunnassa valmistelleet lähes kaksi vuotta, jotta Illikaiset ja kaikki Illikaisiin kuuluvat viihtyisivät kauniilla Livojoen rantamalla seurassamme tämän sukujuhlamme ajan. Ensimmäisenä päivänä heti juhlan alussa pidetään sukuseuran virallinen seuran kokous, jossa mm. seuranjäsenet valitsevat seuralle vetäjät seuraavalle kolmivuotiskaudelle. Juhlahan alkaa molempina päivinä klo 12.00. Kuitenkin toivotaan, että juhliin tulijat alkaisivat ilmoittautumaan alkaen klo 10.00, jolloin aletaan ottamaan vastaan tulijoita.

Sukukirjan tekoni on viivästynyt kuntoni vuoksi. Se on kuitenkin hyvällä mallilla ja yritän saada sen jotenkin nähtäväksi sukujuhliin mennessä. Painatuksen otan varovaisesti, ettei tule otettua liian suurta painatusta. Kirjan haluavat ostajat voivat ennakkoon ilmoittaa minulle halun ostaa kirjan. Näin se helpottaisi painatuksen määrän ratkaisemista. Tervetuloa yhteiseen sukujuhliimme Livolle!

Hyvää kevään jatkoa kaikille,

Raimo Illikainen

Kollajan allashanke ja Livojoki

Sotien jälkeiset vuodet ovat olleet Suomessa vilkasta vesivoiman rakentamisen aikaa. Pohjoisen suuret joet olivat voimayhtiöiden suurin kiinnostuksen kohde. Oulujoen Merikosken voimalaa alettiin rakentamaan heti sotien päätyttyä. Pian seurasi Kemijoen valjastaminen. Iijokivarressa alkoi liikkua Pohjolan Voiman salkkuherroja joskus 1950 - luvun alkupuolella ostelemassa isänniltä ”koskiosuuksia” eli osuuksia jakokuntien yhteisiin vesialueisiin. Tokihan kauppa kävi. Raha oli tiukassa ja isännille tarjottiin selvää setelirahaa sellaisesta, jota he eivät olleet koskaan mieltäneet omistavansaakaan. Rakentaminen aloitettiin Pahkakoskesta ja pian seurasivat Maalismaa, Kierikki, Raasakka ja viimeisenä Haapakoski.

Voimayhtiön seuraava siirto piti olla Siuruan allas, mutta siihen ei enää lupaa herunut sitkeästä yrityksestä huolimatta. Pohjolan Voima laati hieinan ty pistetyn suunnitelman, Kollajan altaan ja Kollajan voimalan rakennussuunnitelman. Koskiensuojelulaki säädettiin ja valtion varoista maksettiin jakokunnille korvauksia rakentamatta jätetystä koskivoimasta. Pohjolan Voimakin nosti miljoonakorvaukset rakentamatta jäävistä koskista. Ajateltiin, että Kollajahankkeen saa ikipäiviksi unohtaa. Laki, ennen meitä syntynyt myös jälkehemme jää.

Jäiden menoa Livojoessa 28.4.2014

Nyt PVO-Vesivoima on aloittanut hyvin aktiivisen kampanjoinnin altaan rakentamisen puolesta. Livon koululla järjestetyssä tilaisuudessa Pohjolan Voiman ympäristöpäällikkö Aaro Horsma yritti vakuuttaa kuulijoille, ettei altaan rakentaminen estä lohien pääsyä Livojokeen. Onneksemme paikalla oli Pudasjärven Luonnonsuojeluyhdistyksen puheenjohtaja Pirkko-Liisa Luhta, jolta saimme arvokasta tutkittua tietoa. Kenellekään ei jäänyt epäselväksi, miten Livojoelle käy lohijokena, jos allas rakennetaan. Lohi ei nousisi enää omin avuin koskaan Livojokeen, eikä olisi mitään järkeä siirtää sitä autokuljetuksella, koska Livojoessa syntyneet lohismoltit eivät osaisi mennä Iijokeen, vaan laskisivat kaikki Kollajan altaaseen ja tuhoutuisivat sinne.

Tuon edellä kerrotun lobbaustilaisuuden jälkeen mielessä kävi monia ristiriitaisia ajatuksia. Jos vuonna 1960 toteutettu koskien perkaus, joka muuten toteutettiin ilman minkäänlaisia ympäristölupia, oli mittavin ympäristörikos, mitä on koskaan tehty Livojoella, niin eikö kokonaisen 130 kilometriä pitkän joen kääntäminen virtaamaan johonkin vesivoimalan säännöstelyaltaaseen ole vähintäänkin samaa luokkaa? Entä koskiensuojelulaki? Lakiahan pitää voida muuttaa, jos aika ja olosuhteiden muutokset vaativat korjaamaan sitä, mutta koskiensuojelun tarve ei voi muuttua jonkun voimayhtiön voittomarginaalien maksimoimiseksi. Jos koskien perkaus onnistui silloin 54 vuotta sitten ilman lupia, ei se tänä päivänä enää onnistukaan. Voivatko ympäristölupaviranomaiset yleisen edun nimissä myöntää lupaa?

Silloin 1950 -luvulla Livollakin jotkut odottelivat salkkumiehiä. Kalastuskunta oli järjestäytynyt ensimmäistä kertaa vuonna 1953. Isäni oli 3-miehisen johtokunnan sihteerinä ja muistan vielä hyvin, kun asiaa keskusteltiin. Voimayhtiö ei ollut silloin kiinnostunut Livojoesta. Myöhemmin, joskus 1960- luvulla, voimayhtiö kyllä tutki Livojoenkin virtaamat ja pudotuskorkeudet koko jokiosuudella Livojärvestä Kynkäänkoskelle asti.

Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan lupahinnasto 2014 – 2015

Lupahinnasto ja rajoitukset voimassa 15.4.2014 – 31.4.2015

Osakkaat ja vakituisesti alueella asuvat

	Euroa
Pyydysmerkki, verkkojen määrä enintään 6 kpl	5
Vapakalastus henkilökohtainen, koko kesä	20
Vapakalastus koko kesä, perhelippu	50
Mökkilupa, kiinteistökohtainen, vapaa-ajan asuntoon	100
Koukkupyynti sisältyy lupahintoihin	
Ravustus sisältyy lupahintoihin	
Tuohustus sisältyy lupahintoihin	
Vesilintujen metsästys sisältyy lupahintoihin	

Vieraat

	Euroa
Pyydysmerkki verkolle tai katiskalle enintään 6 kpl	7
<i>Vapakalastus:</i>	
1 vrk 1 henkilö	10
1 kuukausi	40
kalastuskausi	60
<i>Vesilintujen metsästys:</i>	
1 vrk	10
koko syksy	20

Pyyntirajoitukset

Kahden viikon rauhoitusaika noin kesäkuun alusta, kirjolohen tai taimenen istutuksesta lähtien noin 500 m jokivartta molempiin suuntiin
Yksi vapa/kalastaja kerralla vedessä
Taimenen alamitta 45 cm
Harjuksen alamitta 35 cm
Tahnasyötin ja katkaravun käyttö kielletään koko osakaskunnan alueella.
Pilkkiminen kielletty niva- ja koskipaikoissa (kalastuslaki).
Verkkopyynti kielletään koko Livojoessa, osakaskunnan alueella **tarvittaessa** merilohen istutuksen vuoksi.
Mato-onginta on kiellettyä jokialueella (kalastuslaki).
LUPAKIINTIÖ VAPAKALASTUS, lohikalat 2 kpl/vrk/hlö

Aitto-ojan kalaveden osakaskunnan kalastusalue

Livojoki Vääräkoskelta Iijokeen, Härmänjokea (Iijoen haara) noin 0,5 km ala- ja ylävirtaan. Aittojärvi, Aitto-oja, puolet Etelälampea, Eteläoja, Lauttasenlampi, Lauttasenoja,, Kankaisenlampi, Matalalampi, Pieni Viianlampi, Närhilampi, Närhioja, osa Vasikkalampea, osa Ritvanojaa, Taivallampi, Kivilampi, Pikkukataisenlampi, Voilammet, Voilamminoja, Männikönlampi, Takalampi, Saarilampi, osa Aintionojaa ja Vellisenlampi

Sukunimi	Etunimi	Osoite	Puhelin
Luusua	Mirja	Aintiontie 42	040 – 511 4535
Illikainen	Kalevi	Siuruantie 1244	0400 – 344 181
Stenius	Mertsi	Sarakyläntie 177 C	0400 – 663 961
Piri	Matti	Vanhalantie 38	044 – 038 1193
Pihlaja	Simo	Puurusentie 44 B	040 – 500 8762
Ylikoski	Pirkka	Siuruantie 899	040 – 731 4430
Oravainen	Kari	Siuruantie 764	050 – 302 7260
Livojoen leirintäalue		Ranuantie 1405	044 – 272 2230
Neste Pudasjärvi		Pietarilantie	08 – 822 522

Naava-Paavo 85 v.

22. päivä maaliskuuta vuonna 1929 näki Paavo -poika ensikertaa päivänvalon ja karjaisi: "Täältä tullaan elämä!". Vanhempi veli Eugen sai pikkuveljen, joka sai kasteessa nimekseen Paavo. Eugenin elämänlanka katkesi hyvin nuorena, niinpä Paavoa alettiin pitää vanhimpänä veljenä perheessä, johon syntyi vielä kolme poikaa ja neljä tyttöä.

Paavon lapsuusaika ajoittui ihanalle 1930 -luvulle, ajalle ennen sotia. Varhaisuoruus ja nuoruus menikin sitten sota-ajan ankeissa oloissa. Oli sota-aika ja poikien leikit sen mukaisia, rähihöitä aina sattui. Tällä alueella, kun oli paljon samanikäistä poikia. Sodan loppuvaiheessa Saksan ja Suomen armeijat marssivat meidänkin kylän halki. Onneksemme eivät alkaneet taisteluihin, mutta jättivät paljon sotatarvikkeita. Saksalaiset tuhosivat myös sillat, lennätinpylväät ja paikoitellen myös miinoittivat maantiesiltojen läheisyydessä. Paavo oli innokas miinojen ja pommien kerääjä Karsikon Kalevin kanssa. Illat sitten syyspimeällä nuotiossa ammuksia räjäyteltiin. Onneksi ei yhtään vahinkoa sattunut.

Nuorena Paavo joutui savotoille ja uittopuroille töihin, mutta Paavolla oli jo muuta mielessä. Hän hakeutui Vilppulaan sepän oppiin, lieneekö saanut kimmokkeen Livon Seppä-livarin pajalta. Paavo oli intoa täynnä. Heti, kun seppäkoulu loppui, alkoi pajan hirsien veistäminen. Senkin homman Paavo teki itse. Muutamia vuosia sotien jälkeen kohtasi perhettä taikaisu, isä-Aukusti sairastui vakavasti ja menehtyi keväällä 1950, sen jälkeen Paavosta kasvoi perheen pää. Vanhimpänä veljenä hän otti ohjat käsiin.

Muutamia vuosia myöhemmin Rajalan Erkki alkoi talon tekoon naapuriin, niin Paavo esitti, että laitetaan keskuslämmitys taloon. Naapuri ei ollut hanketta vastaan, joten Rajalaan laitettiin keskuslämmitys ja siitä alkoi Paavon LVI-ura. Sopivaan saumaan sattui uran valinta, sillä töitä oli niin paljon kuin vain ehti tehdä. Myöhemmässä vaiheessa perustettiin LVI Uusi-Illikainen, firman johtajana Paavo toimi eläkeikänsä saakka. Parhaimmillaan firma työllisti 10 - 14 henkilöä.

Paavo Uusi-Illikainen

Vaikka työkiireet painoi päälle, ennätti hän tutustua tulevaan vaimoonsa, tietysti putkitöissä. He saivat kaksi lasta Mirjan ja Hannun. Kantele on ollut Paavon mukana myös jo kymmeniä vuosia. Paavo on rakentanut muutaman kanteleenkin, hyvin soivia. Moneen on mies ehtinyt kuluneiden vuosikymmenien aikana, vielä virtaa riittää, vaikka oli äkkipysäys, joka hiljensi hieman menohaluja. Eläkepäiviä Paavo viettää Katajassa, katselee Livojoen törmältä veden kimallusta kesäillan auringossa kuin silloin ennen.

Hyviä tulevia vuosia,

Upi (myös kuva)

Tanja Kaarlela kirjoittaa maaseudun ihmisistä

Torni kustantamo julkaisi keväällä 2013 nivalalaisen Tanja Kaarlelan esikoisromaanin *Saara*. Pienkustantamon teokseksi kirja sai paljon huomiota useissa eri kirjablogeissa ja Pohjanmaan lehdissä. Teos esiteltiin myös Yle Lapin Kirjakammi-ohjelmassa. Kaiken kaikkiaan esikoisteosta pidettiin harvinaisen valmiina ja koskettavana.

Koskettava esikoisromaan

Saara on 1920-50-luvun Pohjanmaalle sijoittuva kasvutarina. Se kuvaa herkän Saara-tytön varttumista henkisesti sairaan äidin ja ahtaan kyläyhteisön varjossa. Maailmaa kiertänyt Aukusti-setä tuo Kivimäen tilalle romaanit ja gramfonin, jotka saavat Iida-piian rinnalla työskentelevän Saaran unelmoimaan elämästä suuressa maailmassa. Elämä Kivimäen tilalla on kuitenkin kovaa ja raskaita menetyksiä täynnä, eikä se tunnu päästävän Saaraa missään vaiheessa helpolla.

Saara on paitsi ajankuvaus myös riipaiseva kuvaus yksinäisyydestä ja ihmismielen murtumisesta. Sen perimmäinen sanoma on ajaton ja yleismaailmallinen.

Maaseudun murroksesta

Kaarlelan uusi romaan *Menneen talven lumi* sijoittuu nykyaikaan ja hiipuvaan maaseutuun. Siinä seurataan peruskoulun viimeistä luokkaa käyvien Marin ja Hennan elämää kuolevalla Leivonkylällä. Kaikki palvelut on lakkautettu ja muuttoliike on yksisuuntainen. Turhautuminen vaivaa niin nuoria kuin aikuisiakin, jotka yrittävät hankkia elantonsa kotiseudulta. Yllättäen kylälle muuttaa vieras, joka sysää nuorissa kytevä turhautumisen liikkeelle. Talven aikana koetellaan ystävyyttä, omia rajoja ja uskoa ihmisiin.

Menneen talven lumi on huumorin sävyttämä realistinen romaan, joka sopii nuorten lisäksi myös aikuisille. Romaanissa kuvataan nuorten aikuistumisen lisäksi vanhemmuutta ja perheen sisäisiä suhteita, jotka ovat harvoin mutkattomia.

Kaarlelan teokset Livon koululla

Kaarlelan teoksia on myytävänä Livon koululla. Kirjailijasta ja hänen teoksistaan voi lukea enemmän osoitteessa www.tanjakaarlela.fi.

Livon koululta lahjapakettiin äidille, ystävälle, koulunsa päättävälle...

SAARA

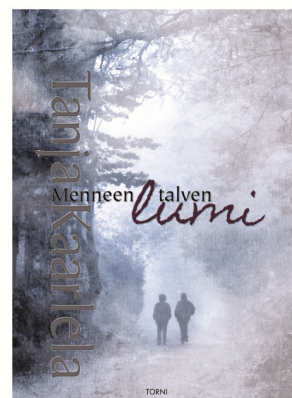
*Sydäntä riipaiseva tarina
1920-50-luvulta.*

Kustantaja TORNI, 2013, 307 sivua, sidottu.
ISBN10:9515794641 ISBN13:9789515794642

23.-

(30.-)

Tarjous voimassa
31.5.2014 saakka.

MENNEEN TALVEN LUMI

*Lämminhenkinen kertomus
syRJäisen kylän nuorista.*

Kustantaja TORNI, 2014, 251 sivua, sidottu.
ISBN10:9515794781 ISBN13:9789515794789

Anna lahja, joka koskettaa.

(Livokas ry.)

Vuoden kyläläinen 2013 – ahkera arvanmyyjä Kauko Juutinen

Kauko Juutinen ja Vuoden kyläisen metsokello

”Joen takana” Juutisen korkealla ”harjulla” asustelee meidän tämän vuoden kyläläinen, varmaan monelle tutuksi tullut Juutisen Kauko.

Kauko on ollut mukana eri tapahtumissa arpoja myymässä sekä monessa muussa mukana. Huumoria riittää ja vitsejä, kun Kauko lähestyy kesätapahtumissa arporekset mukaan. Varmaan moni kohta huomaa, että näitä arpoja pitää ostaa ja vähän useampikin...

Kauko on paljasjalkainen livolainen. Rakkautensa kohteen, Leilan, Kauko löysi nuorena Taivalkoskelta ja heille syntyi neljä lasta: Nina, Kirsi, Seppo ja Outi. Lasten kasvettua he ovat nyt kahdestaan.

Maatilalla on riittänyt töitä, joita Leija ja Kauko ovat tehneet yhdessä. Kauko on maataloustyön ohessa myös sahanut lautoja, joita me kyläläiset ja mökkiläiset olemme saaneet käydä tarvittaessa ostamassa. ”Sahaustöissä on sattunut joitakin onnettomuuksia, joiden myötä on hiljalleen tässä siirrytty eläkepäiviä viettämään. Aika kuluu kaikessa pinessä touhuilussa, kotihommia sekä puita tehden. Pyörällä liikun ajan kuluksi myös paljon”, kertoo Kauko ja jatkaa: ”Lasten ja tietenkin lastenlapsien luona vierailemme paljon

ja he käyvät myös Livolla. Heidän kanssaan aika kuluu aina mukavasti”. Leilakin on jättänyt navettatyöt, joten yhteistä aikaa on nyt viettää sekä keskenään että lasten ja lastenlasten kanssa.

Mukavia hetkiä Teille molemmille! Livon tapahtumissa taas nähdä!

Kiitos ja oikein mukavaa kevään jatkoa,

Ulla

Kylätoiminta on avainasemassa maaseudun kehittämisessä

Oulun Seudun Leader (entinen Jomma ry) jatkaa maaseudun kehittäjänä toimintaa ja neuvoo asiakkaita sekä rahoittaa hankkeita yhdistyksille ja yrittäjille. Livon kylä on yksi parhaista hankerahoituksen mahdollisuuksia hyödyntäneistä kylistä ja saanutkin toiminnastaan jo kaksi kertaa kunniamaininnan Vuoden Pohjois-Pohjanmaan kylänä vuosina 2003 ja 2013. Pudasjärven kunta on myös vahvistanut yhteistyötä kylien kanssa.

Livon kylä hyvänä esimerkkinä seminaarissa Oulussa

Pohjoispohjalaisten Leader-ryhmien Yhteisohautomo-hanke haluaa olla edistämässä kylien palveluiden kehittämistä ja järjesti huhtikuun lopulla yhteistyössä Diakonia-ammattikorkeakoulun Yhteiskunnallinen yrittäjäyys Oulun seudulla –projektin kanssa seminaarin, jonka tavoitteena oli tuoda esiin asukas- ja asiakaslähtöistä palveluiden kehittämistä ja tuottamista. Tähän seminaariin kutsuttiin asiantuntija Livon kylältä. Anni-Inkeri Törmänen esitteli kylän toimintaa ja kehityskulkua ja sai positiivista palautetta puheenvuorostaan. Yhteisohautomo-hankkeen hankkeaktivaattori Niina Heikkinen kehui esitystä käytännönläheiseksi ja innostavaksi.

Yhteisöhaudon opintoretki Pudasjärvelle

Seminaarin lisäksi haluttiin antaa mahdollisuus Yhteisöhaudon-hankkeen puitteissa myös vierailuun paikan päällä. Muutamien seminaariosallistujien lisäksi kolmisenkymmentä kylä- ja yhdistystoimijaa lähti vierailulle lauantaina 26.4. Mukaan lähti myös Pudasjärveltä aktiivisia valtuutettuja Kerttu Simu ja Paavo Tihinen puolisoineen. Vierailu Livolla oli lämminhenkinen ja voimaannuttava. Hyvinä käytäntöinä mieleen painui seuraavanlaisia asioita: kylätoiminnassa tärkeässä asemassa on hyvä johtajuus eli jaetaan taakkaa ja osallistutaan sekä nostetaan uupuvia, ei uskota yhden luukun periaatteeseen vaan etsitään rahoitusta useasta lähteestä sekä yhteisen katon alta lähtee liikkeelle uudet aloitteet ja tarpeet nousevat luontevasti esiin.

Linja-autollinen Yhteisöhaudon opintoretkeläisiä Livolla

Yhteiskunnallinen yrittäjyys sopii arvomaailmaltaan kylien yritystoimintaan

Yhteisöllinen toiminta voi johtaa myös taloudelliseen toimintaan ja yrittäjyyteen, kuten Livolla on tapahtunut. Kauppa, ruokapalvelut, asuntovaunualue palvelevat sekä matkailijoita, mökkiläisiä ja kyläläisiä. Kyläläisille voidaan tarjota samalla yhteisiä kokoontumistiloja ja harrastemahdollisuuksia. Kehittämisessä suunta on jo käännetty kohti kylien taloudellista toimintaa, josta hyviä esimerkkejä on kerännyt oppaaseen Juha Kuisma Suomen Kylätoiminta ry:n Kylien Bisneskeissit-hankeessa. Opas on sähköisesti esillä osoitteessa <http://www.kylatoiminta.fi/uploads/images/tiedostot/Hankkeet/Kylien-Liiketoiminta-Opas-Internet.pdf>. Pikku-Syöte on pudasjärveläinen yhteiskunnallisen yritysmerkin omistava yritys, joten opintoretkiväki kävi matkalla myös tutustumassa kohteeseen ja kuulemassa Minna Tietäväisen opastuksella sen toiminnasta. Toiminnan painopiste on lasten, nuorten ja perheiden palveluissa. Yhteisöhaudon-hanke vierailikin jo maaliskuussa myös Pudasjärven, Muhoksen ja Iin Nuorten vaikuttajaryhmien kanssa Pikku--Syötteellä.

Oulun Seudun Leaderin kehittämisstrategia on valmistumassa vuosille 2014 - 2020. Strategiassa korostuvat kylien ja maaseudun elinvoimaisuuden lisääminen yritystoiminnan tukien kautta sekä innovaatioihin ja yhteisöllisyyteen kannustamalla. Nyt on hyvä aika alkaa uusien hankkeiden suunnitteluun, sillä rahoitusta niihin on saatavissa vuoden 2015 alussa.

Lisätietoa kylä- ja hanketoiminnasta sekä seminaarimateriaali seuraavista nettiosoitteista:

www.diak.fi/tyoelama/hankkeet/yyrittajyys/materiaalit/Sivut/default.aspx (Kevätseminaari 2014)

www.facebook.com/yhteisohaudon

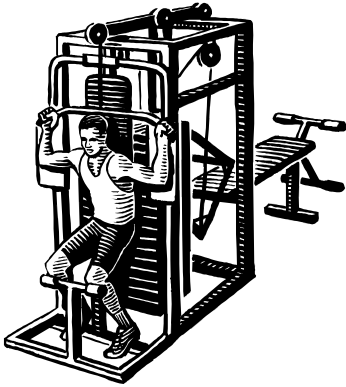
www.oulunseudunleader.fi

www.ppkylat.fi

www.kylatoiminta.fi

Hankeaktivaattori Ritva Sauvola
Oulun Seudun Leader / Yhteisöhaudon-hanke

Kuntoklubin kuulumisia

Kevätkaudella jumpassa on saatu muutamaan otteeseen nauttia Livon mainion kuntosalin antimista. Laitteita on jo melkoisesti ja niillä saa tehtyä kattavan treenin jos vain haluaa. Kannattaa ehdottomasti käydä testaamassa, kun tulee mahdollisuus. Kuntosali on ollut pystyssä myös parina jumpaa edeltävänä viikonloppuna ja käytäntöä jatkettaneen syyskaudellakin. Kuntosalin lisäksi on harjoiteltu mm. lihaskuntopiiriä, keppijumppaa, venyttelyä ja pallojumppaa. Muutakin mukavaa on kokeiltu ja täytyy sanoa, että joskus on meno yltynyt melkoisen vauhdikkaaksi. Porttikieltoja ei ole vielä jaeltu, mutta rajoituksia on pitänyt jo ruveta antamaan hurjimmille.

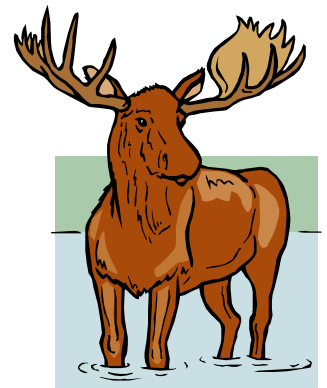
Jumppaajia ei valitettavasti ole ruuhkaksi asti ollut, mutta onpahan mahtunut sitten paremmin sätkimään muiden mukana. Koittakaahan syksyllä vääntäytyä mukaan, liikunta on kuitenkin melko helppo tapa pitää itsestä huolta. Monia vaivoja voi hoitaa lihaskuntoa parantamalla ja liikkuvuutta lisäämällä, esim. selkävaivat ja niska-hartiaseudun ongelmat helpottavat usein liikunnan avulla. Kuntoklubilla onkin pääpainona terveysliikunta, ei hikipäässä unelmavartalon rakentaminen. Yhdessä liikkuminen on myös virkistävä ja iloinen tapahtuma, jossa jaamme monet hauskat jutut. Liikkumisen tulee olla mielekästä ja hauskaa, ja sitä se Livon kuntoklubilla todellakin on!

Sonja

Hirviasiaa

Eletään taas aikoja, kun hirviluvat on anottava, jos aikoo ensi syksyn hirvijah-tiin. Aluelupa-anomukset oli haettava jo tammikuun loppuun mennessä Metsä-hallitukselta, jos mukana on vieraspaikkakuntalaisia. Hirvilupa-anomukset pitää olla riistanhoitoyhdistyksellä huhtikuun loppuun mennessä. Me, jotka kuulum-me yhteislupa-anomittamme lupapaperit Rantalalan Arille, joka on yhteislupa-päällikkö. Lupapapereissa on oltava mukana:

- alustava luettelo ampujista, joilla on voimassa oleva ampumakoe
- piirretyt kartat metsästysalueesta, jolla metsästetään
- metsähallituksen aluelupa (meillä se on Tikanpalon valtionmaat)
- valtakirja Arille yhteislupaa varten
- varsinainen lupahakemus anottavien kaatolupien määrästä.

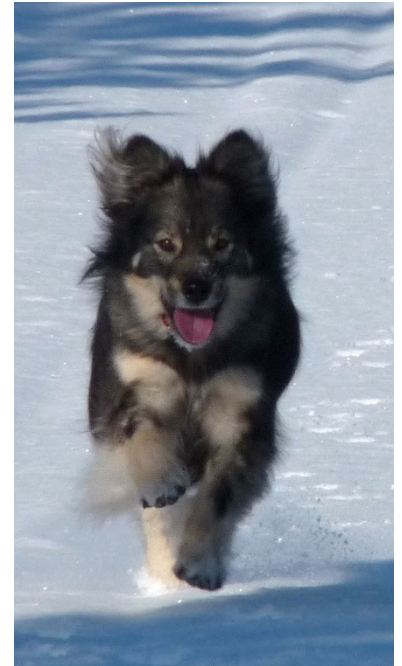
Olen täytellyt paperit ja toimittanut ne Arille, joka tutkittuaan toimittaa ne edelleen riistanhoitoyhdistyk-sen toiminnanohjaajalle ja sitä kautta johtokunnalle. Tänä vuonna suositellaan anottavaksi 10 - 15 pro-senttia vähemmän lupia kuin viime vuonna. Aika näyttää miten hirviä löytyy. Joka tapauksessa ainakin peijaishirvi pyritään saamaan ja jos kanta näyttää heikolta metsästyksen keskeytetään.

Hyvää kevättä ja kesää kaikille,

Alpo Kirsikankaasta

Niehkan päiväkirjasta

Mitähän sitä onkaan tapahtunut sitten viimekirjoituksen? Ainakin koirakouluja oli viimekesänä. Minä ja Zorro olimme rallytoko-kurssilla. Se on sellaista yhdenlaista temppeujen tekemistä. Maassa on tötteröitä, joissa on laput, että mitä minkin tötterön luona pitää tehdä. Zorro oli aluksi siellä kurssilla monta kertaa ja minun piti aina odottaa autossa. Opettaja kuului kehuvan Zorroa, että on niin taitava poika, että sen kanssa voisi mennä vaikka kilpailuun. Minä päätin, että jos vaan pääsen autosta pois, niin minä kyllä näytän, että osaan se minäkin. Emäntäni luuli, että minä vaan haukun siellä joka koiralle. Hah haa, siinäpä erehtyivät. Minä tein koko temppuradan heti eka kerralla ihan oikein. Opettaja sanoi, että minä olen taitava tyttö ja innokas koululainen. Kyllä tuntui hyvältä.

Niehka vauhdikkaana

Sitten Zorro meni agility-kurssille, minä olen käynyt sen jo aiemmin, niin minä katsoin vaan autosta sitä Zorron koulunkäyntiä. Hyppäsi se Zorro kaikki esteet, meni putket ja pussit ja lopulta keinunkin. Mutta puomille, kun se meni, niin sehän se vasta näytelmää oli. Kyllä se kiipesi sinne korkealle, mutta siellä sillä sitten tuli aina korkeanpaikan kammo, että hui kauheaa kuinka korkealla on ja jähmettyi ihan matalaksi sinne puomin päälle. Oli pudotakin sieltä muutaman kerran. Minua kyllä nauratti autossa, että iso poika ja pelkää tuolla tavalla. Minä en kyllä pelkää, menen puominkin aina juoksun kanssa päästä päähän. Lahja kuului sitten sanovan opettajalle, että ei oteta enää puomia Zorrolle, kun se niin pelkää sitä. Kyllä se muuten oli ihan reipas poika ja teki iloisena muut jutut. Mitä nyt välillä lirkutteli yhdelle samojedi-tytölle. Se minua vähän harmitti, että heti kun silmä välttää, niin on muille tytöille lirkuttamassa.

Sitten tuli syksy ja Lahja lähti jonnekin, minä ja Zorro olimme Emma koiran ja emäntänsä luona hoidossa viikon. Voi ihmetystä, kun sitten palasimme kotiin, niin Lahjasta oli tullut sillä reissullaan nelijalkainen ihmekeppien kanssa se käveli sisälläkin. Ne kepit olivat kyllä kamalat, sitä niin säikähti, kun ne joskus saattoivat kaatua ja kolisivat isolla äänellä. Se oli kaikista kurjinta, että Lahja ei vienyt meitä kahteen kuukauteen lenkille. Mutta onneksi oli ihania ystäviä, jotka hakivat minut ja Zorron joka päivä ulos. Joskus Emma-koiran emäntä tuli hakemaan meidät metsätiellä käymään. Sielläkin oli yksi hassu juttu. Lahja jäi niitten keppiensä kanssa aina auton luo seisoskelemaan ja minun ja Zorron oli tarkoitus juosta siellä metsätiellä Emmen kanssa. Arvatkaapa mitä Zorro teki? Vähän matkaa se tuli mukana ja palasi kauheaa vauhtia takaisin auton luo. Ei se kuulemmas voi jättää omaa emäntää yksin minnekään. Zorro haluaa pitää niin hyvää huolta omasta ihmisestään. Minä kyllä menin aina metsätien päästä päähän, kun tiedän, että kyllä se Lahja pärjää, eikä se sieltä mihinkään häviä. Ja olihan sillä Zorro siellä turvana ☺. Oli kyllä tosi mukava sitten, kun emäntämme sai jättää ne kepit pois ja päästiin taas yhdessä lenkkipolkuja kiertämään.

Talvella oli tosi kivaa, kun kävimme aina metsässä, metsäteillä ja hangilla juoksemassa. Aurinko paistoi ja hanget kimmelsivät, se on ihanaa elämää se. Siellä saimme ilman hihnoja kirmailla ja nuuskia metsän tuoksua. Joelle emme päässeet tänä talvena olenkaan, kun siellä ei ollut kunnon jäätä. Kevättalvella kävimme aina rannalla joutsenia ihailemassa. Niitä olikin nyt tosi paljon tuossa ihan meidän kohdalla melkein. Lahja laski, että enimmillään niitä oli 16. Enpä muista milloin olisi ollut niin suuri lauma joutsenia tuossa huutelemassa ja olivatkin nyt melkein kuukauden ajan.

Yhtenä iltamyöhänä Zorro sairastui. Ei se jaksanut kävellä, eikä olla pystyssä. Ei sille maistuneet namit, eikä mikään. Lahja mittasi siltä kuumeen, niin oli melkein 41. Siinä tulikin sitten kiire ja hätä alkaa kyse-

lemään, että mistä löytyy lääkäri. Kaukaa löytyi, oli Iissä asti. Emma lähti emäntänsä kanssa meille kaveriksi ja niin sitä oltiin puolenyön aikaan Iissä. Zorro sai lääkettä, että selviäisi aamuun asti. Aamulla piti lähteä Ouluun lääkäriin tutkimuksiin, että mikä on vialla. Animagin lääkäri tutki ja sanoi, että Zorrolla on keuhkokuume. Eipä ole kumma, että se oli niin sairas. Lääkäri halasi ja suukotti Zorroa ja sanoi, että Zorro on aivan ihana ja superkiltti koira. Yhtä kiltti kuin minäkin ☺. Onneksi lääkkeet alkoivat tepsyä ja Zorro alkoi piristyä. Kyllä me olemme onnellisia, että emme menettäneet tuota rakasta kaveriamme. Nyt se on jo ihan pirteä, jaksaa käydä lenkillä ja namiakin syö aina, kun tarjotaan.

Ai niin, vähän aiemmin Zorro kävi siellä Animagissa lääkärissä ja siltä piti ottaa hammas pois. Minä menin Lahjan kanssa sitten heräämööän odottamaan, että milloin Zorro herää nukutuksesta. Minä menin ihan Zorron viereen makaamaan, olin niin liki kuin vain voi ja välillä aina laitoin tassuni Zorron tassun päälle. Niinhän ne ihmisetkin ruukaa pitää kädestä, jos haluavat lohduttaa toista. Animagin henkilökunta sanoi, että onpa siellä Zorrolla ihana, oma lähihoitaja. No, tottahan minä omaa kaveria yritän hoitaa. Hoitihan se Zorrokin minua, kun minua kyy puri viimekeväänä. Tuli aina viereeni ja nuoli hellästi kuonoani.

Niin, siellä Animagissakin Zorro aina yrittää tyttökoiria liehitellä. Yrittää olla oikein söpön näköisenä ja vienolla äänellä niille lirkuttaa. Taitaa olla naistenmies tuo Zorro.

Minulle Animagin lääkäri sanoi talvella, että minulla on allergia. Kaikkea sitä, että koiralla allergia, ihmisethän ne ruukaa allergisia olla. No, onneksi minä en sentään ihmisille ole allerginen. Minua on hoidettu ja lääkitty, että ei olisi kutinoita.

Yhden asian haluan kertoa kaikille koiraihmisille. Olen kuullut, kun Lahja on usein sanonut, että on se onni, että minulla ja Zorrolla on eläinlääkärikuluvakuutus. Se kuulemma kannattaa ottaa joka koiralle, kun ei sitä koskaan tiedä, että mitä vaivoja ja sairauksia tulee ja joutuu lääkärissä kulkemaan. Vakuutus auttaa silloin.

Yks päivä Minna tuli lenkillä meitä vastaan ja Zorroa tietysti hellitteli. Minä siinä yritin sanoa, että kyllä me muutkin koirat olemme yhtä ihania, ei ne colliet ole ainoita. Ja yritin kertoa kaikkia viimeaikojen tapahtumia hänelle. Niin arvatkaapa mitä Minna sanoi? Sanoi, että minä olen räkättirastas! Minä, pieni lapinkoiratyttö, en varmasti ole mikään räkättilintu. Minna sanoi, että no kun minä aina haukun, kun tavaataan. Höh, eihän en ihmisetkään seiso tai istu tuppisuuna, kun näkevät ystäviään. Nehän kertoo aina kuumiset puolin.

Olen minä käynyt vanhusten hoitokodeissakin tassuterapiaa antamassa. Yksi vanhus sanoi minulle, että jäädä hänelle sinne iloksi. En minä oikein osaa sinne jäädä ihan asumaan, kylässä voin kyllä aina välillä siellä käydä. Zorro ei ole mukana niillä vanhustenkoti käynneillä, kun sitä tahtoo välillä ujostuttaa vieraat ihmiset. Minä en ujostele ketään, on vaan ihanaa saada silityksiä ja rapsutuksia.

Yksi asia minun on pakko tunnustaa. Ruukaan usein iltaisin mennä vähäksi aikaa Lahjan syliin ja saatanpa ottaa pikku nokosetkin siinä. Se on sellainen meidän oma iltajuttu. Zorro ei mahdu kenenkään syliin, on se sen verran iso poika.

Tällaisia juttuja tällä kertaa, katsotaan mitä tämä kesä tuo tullessaan.

T. Niehka
ja mukana Zorro ja Lahja Nurmela (myös kuvat)

Zorro poseeraa

Kerttu ja Kauko –hanke loppusuoralla

Vuonna 2010 keväällä aloitetun Kerttu ja Kauko –hankkeen toiminta on päättymässä kuluvan vuoden toukokuun lopussa. Hankkeessa tavoiteltiin ratkaisuja, joilla Pudasjärvellä heikossa työmarkkina-asemassa olevien pitkäaikaistyöttömien, osatyökykyisten sekä syrjäytymisvaarassa olevien henkilöiden kuntoutuminen vapaille- ja välityömarkkinoille paransi. Välityömarkkinoilla tarkoitetaan toimenpiteitä, joissa työttömille henkilöille tarjotaan määräaikaista työmahdollisuuksia, palkkatuella tai ilman työsuhdetta, työllistymistä edistävänä toimenpiteenä, samalla pyrkien luomaan toimivat välityömarkkinat Pudasjärvelle. Toisena merkittävänä tavoitteena oli tiivistää yhteistyötä kylien eri toimijoiden, Karhupajan, työllistämisyksikön ja kaupungin eri hallintokuntien välillä. Yhteistyötä toteutettiin eri tahojen kanssa, joihin kuuluivat mm. Pudasjärven kylät, yhdistykset, yritykset, kaupungin eri yksiköt, Pohjois-Pohjanmaan ELY, Oulun seudun TE-toimiston Pudasjärven toimipiste, Oulunkaari ja ASPAn Silta työhön projekti. Hankkeessa järjestettiin toistasataa erilaista tilaisuutta ympäri pitäjää, joista voidaan mainita mm. Kyläkuhinat, kyläillat, koulutuksia sekä muita työllisyyttä ja yleistä yhteistoimintaa edistäviä tapahtumia.

Myöhemmässä vaiheessa hankkeen toiminnan tuloksena Pudasjärvelle on alkanut muotoutumaan malli, jota on hyödynnetty etenkin erilaisten yhdistysten, järjestöjen ja kylillä sijaitsevien maatilayritysten toimesta, jotka ovat työllistäneet palkkatuella alueen ihmisiä erilaisiin tehtäviin. Vaikutukset ovat näkyneet työpaikkojen lisääntymisenä, monipuolistumisena sekä henkilökohtaisten elämäntilanteiden parantumisena. Hankkeen aikana perustettiin kylien yhteinen kyläneuvosto, jonka toimesta on pyritty lisäämään yhteistyötä kylien kesken sekä kaupungin kanssa ja näin saada vaikuttavuutta enemmän yhteisten asioiden hoidossa. Positiivinen asennemuutos ja yhteiskuntavastuun lisääntyminen eri toimijoiden tahoilla on paikallisen kehittämisen kannalta tärkeää ja kylien kohdalla yleisen palvelutason, aktiivisuuden, yhteistyön ja uusien vaikutuskanavien kasvu hyvä asia.

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

Jotta ongelmia, esimerkiksi etäisyydet, taloudellinen tilanne, byrokratia ja elämäntilanteiden vaikeudet saataisiin vähennettyä olisi tärkeää taata nykyisen toiminnan jatkuvuus hyödyntämällä yhdessä kehitettyjä yhteistoimintaverkostoja. Yhteistyöelimien käyttö työllistämiseen liittyvissä tehtävissä, mm. uusien palveluratkaisujen etsiminen yhdessä luo mahdollisuuksia kuntoutumiseen ja työmarkkinoille sijoittumiseen. Yhdestä hankkeen hedelmästä, Pudasjärven kaupungin työllistämissuunnitelmasta, saadaan hyvä apu alueen työllisyyden toimijoiden verkottumiseen, yhteisten päämäärien ja tavoitehakuiseen toiminnan kehittämiseen ja tuottamiseen.

Jouni Puhakka
Kerttu ja Kauko –hanke

Apua kotitalouksiin ja kylän yhteisiin kohteisiin

Tänä keväänä on palkattu jälleen kylätalkkariksi esim. maisemanhoitotöihin, metsien harvennukseen tai vaikka halontekoon livolainen Aaro Niemi. Hänen työsuhteensa alkaa to 1.5.2014 ja kestää lokakuun loppuun asti. Kylätalkkaria saa tilata Livon koululta, jossa kootaan työvuorolistat Aarolle. Livokkaan puhelin 050 – 5520 280.

Kylätalkkarin tuntihinta asiakkaalle on 8 €/h ja jos Aaro käyttää omaa tai kyläseuran moottori- tai raivaussahaa, niin peritään lisäksi 1 €/h konekorvaus. Sahojen bensat ja öljyt tulee palvelun tilaajan hommata omasta takaa. Aaron työaika on 6 tuntia päivässä sisältäen kaksi 10 minuutin kahvi/ruokataukoa.

Aimo Illikainen työssään kylätalkkarina kesällä 2007

Aaron tarkoitus olisi myös jatkaa kylän yhteisiä kesätöitä eli kylän tienvarsien ja rantojen raivausta tänäkin kesänä. Raivaus siis teetetään Livokkaan työnä ja Livokkaan välineillä ja bensoilla, mutta mikäli haluat oman rannan raivaamiseen osallistua ”talkooapuna” sekä bensakustannuksiin, otamme avun hyvillä mielin vastaan.

Koululta kannattaa myös kysyä apua pienimuotoisiin kotiaputöihin (ei siis isoja kuurauksia), kuten vanhusten luona käyntiä, viikkosiivousta, ruoanlaittoa, leipomista tai vaikka muutamaksi tunniksi lastenvahtia. Kyselyt ja varaukset suoraan Koululle (050 – 5520 280) mahdollisimman aikaisin ennen tarvetta, jossa sitten kartoitetaan, että kuka pääsee ja mahdollisesti myös se, että milloin on mahdollisuus päästä. Kotiavun hinta on 8 €/h.

Mikäli Sinulla on tiedossa juhliä, nyt kannattaa myös miettiä, että tilaisit valmiit leivonnaiset juhliisi Koulun monitaitoisilta naisilta. Muutamilta naisten leivonnaiset ovatkin jo vienneet kielen mennessään ja tilauksia on jo tehtykin!

Nuorten lentopallopainotteinen kesäleiri 18. – 20.7.2014

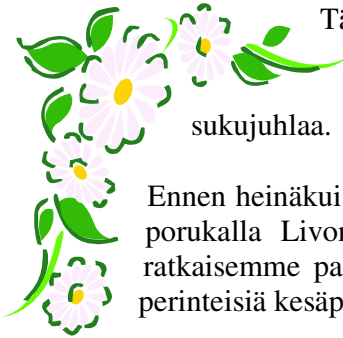
- Livon koululla alk. pe 18.7.2014 klo 18.00, päättyen su 20.7. noin klo 16.00
- Hinta 35 €/hlö; sis. vakuutuksen, pe - su päiväruoat, iltata- ja aamupalat, iltamakkarat, suihkun ja majoituksen (omat petivaatteet ja pefletit mukaan)
- Myös kyläläisten ja mökkiläisten lapset mukaan, halutessa voi yöt viettää kotonakin
- Kaikki 10 – 15 -vuotiaat tytöt ja pojat taidosta ja asuinpaikasta riippumatta mukaan
- Lentopallon alkeita, pelejä, yhdessäoloa, uintia, makkaranpaistoa, ym.
- Vaihtovaatteet ja peseytymisvälineet sekä reipasta mieltä mukaan
- Ilmoittautuessasi ilmoita henkilötunnus vakuutusta varten sekä lapsen että huoltajan puhelinnumero
- Leirille otetaan 25 leiriläistä ilmoittautumisjärjestyksen mukaan
- Ilmoittautumiset ja tiedustelut 13.7. mennessä; Kauko Tervonen puh. 040 – 571 2457

Lentopalloleiriläiset vuosimallia 2010.

Järj. PuU/LP-jaosto ja Livokas Ry

Vuoden kylän juhlaa ja Lentopallon kyläsarjaa

Tänä vuonna Livon kesä pistettiin toisen kerran jo hieman sekaisin ja juhlistamme Livoa ja kesää jo kesäkuun puolella välissä. Heinäkuussa järjestämme sitten innokkaasti jo toista isoa tapahtumaa eli Illikaisten suvun kaksipäiväistä sukujuhlaa.

Ennen heinäkuista sukujuhlaa tarkoituksenamme on lauantaina 14.6.2014 kuitenkin juhlistaa ensin porukalla Livon valintaa Pohjois-Pohjanmaan Vuoden kyläksi 2013. Samalla kertaa ainakin ratkaisemme paremmuudet SM-pöllinheitonkilpailussa ja lentopallon kyläsarjassa sekä leikimme perinteisiä kesäpäivän leikkejä. Muutakin kivaa oheisohjelmaa yritämme samalle päivälle saada....

Lentopallon kyläsarja alkaa lauantaina yhdeksältä. Ilmoittautuminen ja tiedustelut Ari Puhakalle 8.6. mennessä 050 - 403 0055, sähköpostitse ari.puhakka@ap-trading.fi tai facebookin kautta. Mikäli ilmoittautuneita tulee runsaasti, ensi sijalla ovat oman pitäjän joukkueet.

Pöllinheitoissa on perinteisesti miesten ja naisten sarja. Sarjoihin ilmoittaudutaan paikan päällä Koululla. Osallistumismaksu on 5 euroa.

Koko lauantapäivän tapahtumassa on tietysti myytävänä arpoja!

Tarkemmat tiedot tapahtumista löydät osoitteesta: www.livo.fi.

Kaikki tervetuloa Livolle 14.6.2014!

Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat 2. jakso

Vihreäkantinen vihko ajalla 24.6.1941 – 4.7.1942

14.7.1941

Kuuma ilma, illalla kova ukonilma. Tykistöä kehitettiin molemmilla puolilla melko kiiroksi, yhdellä kolkalla kuului noin puolen tunnin ajan kovaa taistelun meloketta, konekiväärien räätinä ja kranaatin räjähdykset. Siihen rekottuneena kova ukkosen jyrynä täytti ilman huuvaavalla jyrynyllä, illan rajakassa ilmassa. Ollaan täysin sotatoimialueella, kaatuneita ja haavoittuneita tuodaan linjoilta ehtimiseen, vata on vataa! Miksi pitää maailman olla niin esimielistä, että kaikki kauheimmat muska-aseet keksitään, käännetään toisiaan, ihmisiä varten? Näin on ollut maailman alusta ja näin tulee olemaan maailman loppuun asti. Ihminen ei ole kehittynyt, oppinut siinä suhteessa ollenkaan ja nykyaikainen sota, nykyaikainen muska-aseinen repii ihmisen hemmot, ruumiin.

15.7.1941

Sienkojuutissa. Nyt on jo kuukausi ollu tässä hommassa ja tietoa ei ole kuinka kauan tätä kestää? Tuntuu näin ollen, että tämä ei lopu enää, ennen kuin Jaiiraan ja maan Heera, antaa rauhukseen, rihan tuomionsa, langota tämän synnin maan ylti. Silloin ei auta enää ihmiseno, ei rika, eikä parhaimmakaan asel. Silmänpäykyksessä silloin muuttu, rauhmatkin linnoitukset, suurimmatkin sota-aseajat, maailma kaikkineen on vain tomu, tuhka. Ilma raitistunut, vesisaade.

16.7.1941

Sienkojuutissa. Ankaraa tykistötoimintaa, konekivääritulla, ym. taistelueloketta. Ryssät yrittävät hyökkäillä, mutta tulevat lyödyksi vesissäpäin takaisin. Lonkasta joitain kilometrejä tännepäin on Kuusman kasarmi. Ryssien rakentama (tämä joki on Kuusmajoki), jonka lähistöllä oli haraittu ryssien partio, mutta eiöt saaneet isompi luhja aikaan. Kenttäpostiautalo olivat yrittäneet hätyyttellä. Ryssät on lujissa asemissa. Ampuvat tykeillään aina sillan romuksi, jota suomalaiset pioneerit tekevät joen ylti ja niin ei päästä toisilla "asiaan käsiä", ennen kuin sakalalaiset käyvät "minimassa". Saa nähdä ensi yönä, kun ilma selvenee. Amerikka yhtynyt sotaan Saksaan vastaan. Japani tietenkin yhtyy ilman muuta lähiaikoina Saksan puolesta. Nyt siitä kehittyä todellinen maailmansota. Koko maailma pian sotatilassa. Kirjaimellisesti toteutuu Vapahtajan sanat "Kansat nouse kansoja ja Valtakunnat valtakuntia vastaan" ja "Heeran rihan tuli lanka äkiä maanpiisiin ylti, silloin kun ihmiset sitä vähimmin luulevat."

17.7.1941

Amuuyllä kovaa tykistö- ja kranaattitulla ja taistelueloketta. Fässä majaillee sakalalainen puhelinhydyjoukko, 10 miestä.

18.7.1941

Kuuma ilma. Tavanomaisia tykkitulla. Ryssien lentokoneita tiedustelu- ja pommitusketkilla. Nukkumisesta ei tule enää mitään; milloin ei töissä olla ja ois aikaa nukkumiseen, niin on juoksu ilmasuojin ja niitä, kun ei ole kunnollisia. Illalla alkoi ryssien vastainta laimeta ja niiden retäytyminen itää kohti. Tykkien ja kranaatinheitinten jyrynä kuuluu toisinaan halkaisevan ilman. Suomalaiset tuntevat "suolaaran" niitä, takaa ja molemmilla sivustoilla (se ryssien hävittäjä, joka 14 päivän vastaisena yönä sai pudoteltui sakalalaisen koneen, on myös itse tarannut kohtalonsa, se on syöksynyt maahan samana yönä).

19.7.1941

Kuuma ilma. Pihkettömät poudat nykyään.

20.7.1941

Kuuma ilma. Illalla lähetettiin taas eteenpäin, mentiin suoraan etulinjoille (n. 12 km). Jo mennessä räjähteli kranaatit aivan lähellä, perillä oli vähän aikaa hiljaisuutta, sitten se alkoi. Se oli hirvittävä tykistötulla, niin myöntävät kaikki. Meistä joutiin jäi siihen väliin, kun suomalaiset tykit ja saksalaiset hyökkäysraunut tulittivat ja yrsöä puoleltaan. Yksityisiä laukauksia oli mahoton erottaa. Kaikki oli yhtä huumaavaa jyrinää ja pauketta. Käivoin milloin oli vähänkään loma-aikaa. Sain sen metin syryiseksi ja sittenkin ilmanpaine oli toisinaan tukahduttava. Ei uskonu enää selviävänsä siitä paikasta ja aamupäivään asti kesti sitä. Meidänkin kompaniasta kaatui joutain miehiä ja hevosiä. Kuja ”tulikaute” näin ensikertalaiselle.

21.7.1941

Kuuma ilma. Sairas yhtenä saavupäivänä, kun kymmeniä suuria metsäpaloja sietuu. Ryssäin oytittämää, mm. kävi 4 yrsön konetta kylmässä taas palopommoja. Yöllisessä ”rajuudessa” oli suomalaiset uskalitot jälleen tehneet sillan yli joen ja niin taistellut itselleen jalansijan, vaikka yrsöä aseineen oli asemissa joen tösmällä.

22.7.1941

Rauhallinen päivä meille, yrsöt hieman taas perääntyneet. Ryssäin hävittäjä putosi alas, kun ilmatoijunta (joka on tässä meidän lähistöllä) tulitti sitä. Erilisiä yrsön pommikoneista oli myös yksi pudonnut. Eilen pudotti yrsön hävittäjä suomalaisen koneen. Lentäjä hyppäsi laskurajajolla, mutta yrsöä ampui senkin, raukkamainen teko. Illalla jymäytteli meikäläiset isot tykit yrsöä (61 m) Sauraa ilmaa niin täynnä, ettei auringonvalo paljon näy. 14.7. räällint korva ukonilma oli Pudojäärven palatojonasta, Kuusamon lohkolta, tappanut 3 miestä. Silltään oli salama iskenyt.

23. - 25.7.1941

Kuuma ilma, olen saastellut koraa sivustautia, ruoka ei ole maistunut moneen vuorokautteen. Kävin kenttäsaiteaalassa lääkärisä, määrättyin 3 ps, sp.. Koska otellut nykyään, paljon kaatuneita ja haavoittuneita. Täälläkin kenttäsaiteaalassa kymmeniä paareilla kannettavia vaikeasti haavoittuneita, vielä enempi lievemmin. Kuinkahan kauan tätä kestää? Käykö vielä niin, että loputkin Suomen miehet tuhoutuvat tässä sodassa? Jo keltä säilyy, niin alituinen hemmoja kuluttava koettelemus lyö oman leimansa heihin. Nykyaikainen tuhosota on niin hirvittävä! Saksalaiset tehneet suuren ilmahyökkäyksen Moskovaan (260 konetta), joka tulipalojen, vahinkojen, sekasorron ym. suhteen ylittää jopa Lontooseenkin tehdyt hyökkäykset. Saattaa olla niin, että Jumala on Saksan salinnut tyhjäksi, joka hieessä rangaistus on nyt viimeinkin langennut yrsön yhti ja syytä kyllä, sillä täytyyhan pahalla ja väsymydessäkin olla jokin rajansa. Toivotan täällä kyllä alkaa tuntua, että tämä ei saata enää loppua. Se on siksi suuri laakki ja laaja yrsön maa. Mutta Jumalan kädessä on kaikki. Hän johtaa niin kuin parasta näkee.

Uuonniksilyä on jo ”Neuvosto-ihantolaa.” Luontonsa puolesta tavallisessa ihmisyydessä olisi kylä, jossa on ollut taistatavaa taloa, kohta paraita ja kauneimpia seutuja, suuren monisaarisen ja lahdekkeisen Kuittijärven pohjukassa. Mutta nyt kolhoositalouden aikana ja ansiosta peräti rappautunut kaikin puolin. Talot enimmäkseen poltetut, pellot viljetyneet ja rotatalouden hyräksi kauritut korot ja ym. murettu ja sotkettu. Siis ei oikeastaan voi sanoa kurata Bolshovikkien aikaansaamaa sotkua ja raikausta jo luonnossakin.

26.7.1941

Siiyettiin taas eteenpäin, yllä ylitettiin (sakeassa sumussa ja saurassa, ettei monta metriä eteenä nähnyt) Pistojoki ponttoonilautalla (melkein Kijoen kokoinen). Joen itäpuolella kalliisilla saarilla on yrsöt tehneet koraa vastaintaa, joka on saatinut paljon uhreja molemmilla puolilla. Kumpiakini; suomalaisten ja yrsöiden ruumiita näkyi vielä tienvarsin palaneissa metsissä hiiltyneinä. Myös oli yrsöiden tankkeja tuhatta ja poltettu useita. Oli joku saksalainenkin tankki tuhoutunut. Miinoja on paljon, niissä menee miehiä, hevosiä ja autoja melkein kuin itse rintamalla. On yli-inhimillistä vastuuta tämä sota, kaikkein siihen kuuluvine kauhuineen, pitkien kuumien poutien takia vielä tulen ja savun keskellä. Voi hyvä Jumala, milloin tämä loppuu?

27. - 30.7.1941

Kuumat ilmat edelleen, taistelut jatkuivat. Ryssäin siirtyvät aina jonkun kilometrin ja asettuvat vastaintaan, me aina perästä ja niin saa alituiseen olla kranaattien alaisena. Täälläinen hyökkäysotota on miehiä ja hemmoja kuluttavaa, aina kuosmastoineen kaikkineen kulkua kranaattitulen alla ja sitten majoittautussa itse kukin hakea ja hommata itselleen jonkumoisia suojaa ja kolaa. Ruoka myös huononee nykyään. Ei ole moneen päivään saatu enää voita ollenkaan, eikä minulle ole kyllä nähin asti ruoka maistunutkaan, kun on ollut tautia. Siiyettiin taas joutain kilometrejä eteenpäin. Nyt on 23 km Uhtualle, milloin ollaan siellä? Ryssäin on saamaan vastustanut tällaiseen pääpaikkaan aseineen ym. kaikin mahdollisin tavoin.

31.7.1941

Kuumaa poutaa, rauhallinen päivä.

1.8.1941

Vähäinkin ukkosaade, joka sammutti ukkaavat metsäpalot ja puhdisti ilman. Koraa myösky seurasi ennen sadetta. Rauhallista.

2.8.1941

Vähän saittimpaa. Ryssäin taas asemissa, jotka tuntuvat olevan lujat.

3.8.1941

Verisadetta. Ryssäin vain ammukselvat kranaattejaan, jotka eivät juuri ylety tänne asti. Joku lentokone käypi joka päivä; yrsön ja meikäläisten (1.8. englantilaisetkin lentokoneet yrsön liittolaisina käyneet jo pommittamassa Suomen aluetta). Tuntuu mahdottomalle ajatella, että lännen voittaneet suurvallat Englanti ja Amerikka yhtyivät kaiken ihmisyyden vihollisen, idän haabaarisen yrsön puolelle. Olisi paljon parempi ollut, että koko maailma olisi yksistätuimin ensin tasottaneet yrsön irtajoiaksi maantasalle ja sitten tapelleet keskenään (jos se niin välttämätöntä olisi). Kyllä nyt alkaa mennä mieli jo niin toivottomaksi, että tämä ei enää saata loppua ja, että täältä ei ikinä enää pääse kotiin. Paras heinä-aiakin alkaa olla jo ohi ja lomaakaan ei saa millään. Siltäkin puolen tuntuu niin ahdistavalta ja pahalta olo, kun ei kotona ole työväkeä ja niin ollen (jos tämäkin joskus selviää) on sekin ainoa toimeentulomahdollisuus kaupanpito paikki. Kertokaukkiaan näyttää Suomen kohtalo olevan sotua. Miksi taiseen Jumala sallii tällaisen koettelemuksen kohdata Suomen maata ja kansaa? Sottapa se on syytösten ansainnut? Illalla kävi viisi Saksalaista konetta pommittamassa yrsöä, mitä lie tullu aikaan? Koraa jyrinää siellä kuului.

4.8.1941

Jälleen lämmin pouta. Rauhallista.

5.8.1941

Koraa tykistötulla suomalaisien puolelta. Ryssäin edelleen asemissaan, taitavat olla lujassa? Pääsotantäyttämällä saksalaiset jatkavat voitokkaasti historian suurinta tuhoamistaitelua. Moskova ja Pietari alkavat olla uhattuina.

6.8.1941

Pilvi-ilma. sateenluontoinen (25.7.1941 saatiin 2 tilä yht. 800 mk).

7.8.1941

Koraa tykistötulla yöllä. Ryssäin ovat asettuneet niin lujin asemiin, että niille ei näy mitään. Sota näyttää muuttuvan asemasodaksi. Olen käynyt joutain kertoja etulinjoille viemässä roppaa pojille, jotka ovat tykkien luona asemissa n. 1/4 km päässä yrsöistä. Saittoa kammottaa siellä käynti, sillä koraa tahansa voi alkaa tykistö- ja kranaattituli ja koko matka sinne n. 6 km on tietyti alttiina, mutta joka kestä on sattunut olemaan melko rauhallista. Ukkosta.

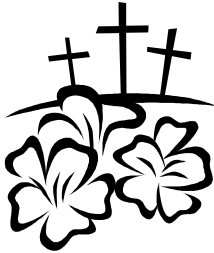
8.8.1941

Ulkoasta. Saksalaiset ovat saaneet valtavia tuhoja yrittäen asevoimilla, sodan alusta otettu lähes miljoona vankia, kaatuneita ja haavoittuneita tietysti samassa suhteessa, yli 13000 tankkia, yli 10000 tykkiä, yli 9000 lentokoneita ym. Ilta oli hävittäjäkoneiden kaunis, tyyni ja kuulakas elokuun ilta. Torvisoittokunta soitti esikunnassa n. 1 km tästä useita rivejä. Silloin oli kaikki hiljaisiä, ei kuulunut tykin laukaustakaan, vaikka se on melkein jatkettavissa. Se kuului raamaan ylösien puolellekin ja tänä kuulakkaana yönä kaikkiä rivejä sävellettiin niin kauniina, että ajatukset, kaipuu ikuisen rauhan maahan täytti raamaan monen sydämet. Kyllä silloin selvemmin kuin milloinkaan, täytti mielen rauhan ikävä. Kotikaipuu, pois tästä sodan raivojen ja raivutusten maasta. Rakas laivallinen Isä, kuinka kauan annat meidän olla näissä hirveissä koettelemuksissa? Millä otat vastuuksesi pois kansamme päältä? Auta meitä kaikkia kääntymään ja nöyrytymään ja tahtoosi täyttymään! Jähda pian niin, että rauha saataisiin ja tämä hirveä ota loppuisi! Auta ja vahvista rakittujasi.

kun tuli vastaan muuan yrittäen keraalleja monta että seisallaan ollen ois on saisuus ollut näihin asti,

Lehdet on täynnä kaatuneita, tultuja ja tuntemattomia. Niin menee täällä kasvitoreiteita. Oli lehdessä mm. Sim. Juhon Lohvansuu kaatunut. Tuntuu niin ikävältä ja lohduttomalta, kun ei näe enää koskaan ja elävänä. On mielessä eron hetki, jolloin viime kerta erotettiin ja tuntoa kalvaa se, ettei tullut puhutuksi yrittäjäasioitakaan, vaikka oli mielessä ja tunsin ja tiesin sen tasapuolisuuden hänenkin kohdalleen. Noia vesiväde, aina muistan oen 20.7. Pistojoen koiran tykkäitistelun ja sen paluuni sieltä komppaniaani (n. 6km, takaisinpäin). Meitä lähti siitä joihin aamutelle, oli mentä jonkin matkaa, erosti. Hän tiukkas, että kenen luvalla on lähetty ja komensi takasi. Olin jotenkin sekaisin, jään istumaan tienlataan ja siinä istuessani alkoi tulla kestä. Yhelluksen kuullessa raistomaisesti heittäysin varsin pitkälle (ei joutanut siinä katoa, onko kolo likainen) ja usein räjähti aivan vieressä, niin meno ollut raama ja siitä lähtien oli samanlaisia pitkin matkaa, niin että Luojan varjelus siinä täytyi olla, ettei tullut naamuakaan ja siitä lähtien mutta täällä ei sellaisia "pikkuseikkoja" oteta huomioon.

Kokokansan hemmottelupäivä Livon koululla la 7.6.2014 klo 10 – 15

Asiakas varaa itse ajan hemmottelupäivän hoitopalveluihin

- ✓ **Stressipiste Pirjo Leino, 040 - 187 1760**
Hoidot: jalkojenhoitoa, C.E.-vyöhyketerapiaa, kuumakivihierontaa, Detox-kehonpuhdistusta, lymfaterapiaa.
- ✓ **Hoitola Solivo Sonja Törmänen**
Hoidot: intialaista pähierontaa, parafiinihoitoja käsille, kalevalaisen jäsenkorjauksen esittelyä. Myynnissä myös Marilou Bio -luomukosmetiikkaa, Stenders -tuoksuvoideosaippuuta ja Lehtopeat -turvetuotteita sekä muuta pientä kivaa. **Hoidot ilman ajanvarausta.**
- ✓ **Kukka- ja hoivapalvelu Natural Maria Outila, 0400 - 517 554**
Hoidot: klassinen hieronta: 30 min osahieronta 20 €, 45 min osahieronta 30 €, puolihieronta 60 min 40 €.
- ✓ **Ritun hius, 050 - 355 0943**
hiusten leikkuu ja kampaamotuotteet.
- ✓ **Jalkojenhoito Sirina, Sirkka Määttä. 040 - 703 1743**

Edustajat paikalla:

- ✓ **Swipe, Terttu Vääräniemi, 044 – 508 2029**
- ✓ **Tupperware Eija Koivuluoma, 040 – 503 7294**
- ✓ **Magneettikorut Virve Kaarre, 044 – 047 4885**
- ✓ **Kulkurin HopeaPuoti Minna Karppinen, 045 – 631 6361**
- ✓ **PXC alusasuja kaikenkokoisille Tarja Herranen, 0400 – 584 774**
- ✓ **Lapsille ongintaa ja askartelua**

Oletko kiinnostunut myymään/esittelemään tuotteitasi? Pöytävaraukset toukokuun loppuun mennessä Tarja Tomperi puh. 045 – 630 6731. Paikka/pöytämaksu 10 €.

Paikalla mahdollisuus ruokailuun/kahviin. Tilaisuudessa järjestetään myös pienoisarjajaiset.

Pudasjärven Livon maa- ja kotitalousnaiset

Uudet tulokkaat Livolle

Annikki ja Paavo Puhakka (Tanilan Paavo) muuttivat asumaan Livolle Halla-Ahoon joulukuksi 2013. Elämäntyönsä he ovat tehneet Oulussa, asuen Kiimingissä. Paavo oli kaupungin katutyöntekijä ja Annikki työskenteli Oys:n keittiöllä. Molempien päästyä eläkkeelle tuli muutto ajankohtaiseksi Livon Halla-ahoon, joka tuli Paavolle perintönä täti Maija Alatalolta. Talo sijaitsee Ruosteojan sillankorvassa. Annikki on syntynyt ja viettänyt lapsuutensa Venkaalla. Lapsia heillä on kolme: kaksi tyttöä ja poika sekä lapsenlapsia neljä: Sini, Sanni, Väinö ja Ilona.

Harrastukset

Paavo tykkää luonnossa liikkumisesta ja remontoimisesta, josta todisteena uudistettu talo. Nuorempana hän piti myös metsästyksestä, jota nyt olisi mahdollisuus uudelleen viritellä esim. hirviporukassa. Annikki harrastaa leipomista esim. rieskan tekemistä sekä uimista uimahallissa. Kesäisin pihatyöt ja marjastus tuovat Annikille myös paljon iloa.

Asuminen Livolla

Vaimon mielestä Paavolle ei ole parempaa asuinpaikkaa kuin Livo. Annikki sanoi nuorena Paavon kanssa yhteen mennessä, että: ”Ikinä en muuta Livolle asumaan! Mutta täällä sitä nyt vain sitten asutaan tyytyväisenä ja täällä meidät on hyvin vastaanotettu. Täällä on kaikkea mitä eläkeläinen kaipaa; oma koti, luonto ja Livokas,” toivat Annikki ja Paavo.

Toivotamme Annikin ja Paavon sydämellisesti tervetulleeksi kylälle!

Kyläläisten puolesta,

Irma ja Maikki (myös kuva)

Halla-aholaiset:
Annikki ja Paavo Puhakka

Kairan Kuituun kiireesti

Kairan kuitu -verkko-osuuskunta aloittaa nopean tietoliikenneyhteyden rakentamisen nyt kesäkuussa 2014 Pudasjärvellä. Livolle kuitu tulee aivan ensimmäisten joukossa. Liittymän saa nyt edullisesti 100 €/talous, jos ehtii varata liittymän ennen rakentamisen alkamista. Hinta nousee sen jälkeen huomattavasti. Livolaisten kannattaa siis tehdä nopeasti tilaukset, jotta edullinen liittymämaksu saadaan joka taloudessa hyödynnettyä.

Käyttömaksu on kiinteälle liittymälle 50 €/kk ja osa-aikaliittymälle (käyttöä enintään 200 pv/vuosi) 30 €/kk. Osa-aikaliittymä soveltuu hyvin esim. vapaa-ajan asuntoihin.

Nyt siis on korkea aika varata liittymä Livolla!

Mikko Kälkää haastatteleena,

Livojoen putaiden kunnostusmahdollisuuksia selvitetään VYYHTI -hankkeessa

Livon alueella on jo pitkään mietitty Livojoen putaiden kunnostusmahdollisuuksia. Kevään ja kesän 2014 aikana VYYHTI-hankkeen projektisuunnittelija Eero Hiltunen selvittää voidaanko Livojoen eroosioherkillä putaila soveltaa luonnonmukaisia kunnostusmenetelmiä. Selvitykseen liittyy maastokäyntejä sekä keskusteluja paikallisten maanomistajien kanssa. Luonnonmukaisilla, kevyillä kunnostusmenetelmillä voitaisiin saada parannusta putaiden vesitilanteeseen, mutta toimenpiteiden suunnittelu on tehtävä huolellisesti ja kiinnitettävä erityistä huomiota syöpymien estämiseen. Lisäksi on selvittävä esiintyykö alueella raakkuja.

VYYHTI- eli Vesistöt ja Ympäristö Yhdessä Hyvään Tilaan -hankkeen tavoitteena on edistää vesien- ja ympäristönhoitoa. Hanke järjestää vuoden 2014 aikana runsaasti työpajoja, retkeilyjä, työnäytöksiä ja muita tilaisuuksia sekä neuvoo paikallisia tahoja vesistökunnostus- ja ympäristöhoitohankkeiden suunnittelussa sekä rahoituksen hakemisessa. Lisäksi hankkeen varoin voidaan tehdä muutamia esimerkkisuunnitelmia. ProAgria Oulun hallinnoimaa VYYHTI-hanketta toteutetaan Pohjois-, Keski- ja Etelä-Pohjanmaan alueella vuoden 2014 loppuun saakka. Lisätietoja putaiden kunnostusmahdollisuuksista antaa projektisuunnittelija Eero Hiltunen p. 040 7227 827, eero.hiltunen@proagria.fi. Lisätietoja VYYHTI-hankkeesta: www.proagriaoulu.fi/fi/vyyhti tai projektipäällikkö Riina Rahkila p. 045 6578 717, riina.rahkila@proagria.fi.

Saisikohan Takkulanpudaskin jotain apua hankkeesta?!

VYYHTI löytyy myös facebookista www.facebook.com/VesistotJaYmparistoYhdessaHyvaanTilaan

Riina Rahkila
projektipäällikkö
Vesistöt ja ympäristö yhdessä hyvään tilaan - VYYHTI –hanke

Rautaromunkeräys

Rautaromun keräys aloitetaan Talon tontilla entisellä paikalla 1.5. alkaen. Keräys kestää 20.8.2010 asti. Romua voi tuoda perjantai-iltaisin sekä lauantaisin. Keräyspaikalla otetaan vastaan myös akut sekä renkaat ilman vanteita. Tuokaa pienromut mieluummin tynnyreissä.

Kylmälaitteiden, elektroniikka-romujen ja sekajätteiden tuonti kielletty!

HUOM! KERÄYKSEEN TULLEITA ROMUJA EI SAA VIEDÄ POIS.

NE OVAT KYLÄSEURAN OMAISUUTTA.

Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia

Naiset juhlistamassa Jenny Pertun syntymäpäiviä. Kuvassa takana vasemmalta: Esteri Riihiaho, Maire Perttu, Ulla Salmela, Irma Perttu ja Rauni Illikainen..Edessä: Aira Turpeinen ja Jenny Perttu.

Talvi taittuu taas kohti kevättä ja kesän alkua. Pitkälle se aina tuntuu tuo pimeä talvi, helpottaa kun valoisa aika alkaa.

Käsityöiltoja on talvella pidetty viikoittain. Itsellä on aikaa mennyt sairaalavierailuihin veljen luona sekä äidin luona on pitänyt käydä paljon asioita toimittamassa. Elämäntilanteet muuttuvat ja sairauksia tulee eteen meille jokaiselle. Onneksi on noita ahkeria naisia vielä olemassa.

Kevättä kohti olemme taas suunnitelleet perinteisiä tienvarsisiivoustalkoita sekä kesäkuun 7. päivä hemmottelupäivän, jonka viime kesänä suunnittelimme ensimmäisen kerran. Toivomme saavamme jalkahoitajan ja hierojan sekä esittelijöitä eri tuotteista. Samoin kuin viimeksi, ruokailu järjestetään myös. Päivästä tulee varmasti mukava. Uusia ideoita kuunnellaan jos teillä on ehdotuksia.

Iloista kevätmieltä kaikille ja olkoon aurinko useasti meitä ilahduttamassa! Naisten puolesta,

Ulla

Naistenpäivä

Jalkahoitajan tarpeesta se lähti...

Sonja kertoili alkutalvesta, että olisi aiheellista jo kutsua jalkahoitajaa Koululle. Sanoin vain Sonjalle, että ei muuta kuin sovi jollekin sopivalle päivälle jalkahoitajan vierailu ja kehitetään jotain pientä lisää samalle päivälle, jos tarvii. Ja Sonjahan teki työtä käskettyä ja varasi meille Pirjo Leinon hiihtolomaviikon lauantaille 8.3. Kalenteria hieman tarkemmin tutkailtuamme totesimme, että sepäs onkin naistenpäivä. Siihenhän todellakin voisi kehitellä jotain lisää... Ja kun lauantai 8.3. naistenpäivineen valkeni, tarjosimme jalkahoitaja Pirjo Leinon lisäksi paljon muutakin!

Naistenpäivänä Pirjo aloitteli jo ennen Koulun aukeamista jalkahoitoasiakkaidensa kanssa ja pian myös Hoitolo Solivon tehopakkauskin kanteli turvetuotteitaan myyntipöydälle myyntiin sekä hoitopöytänsä alaluokkaan ja aloitteli asiakkaidensa hemmottelun. Saimme myös Livon

oman korutaiteilijan Jarkko Tarujärven päiväksi tekemään korujaan näytösluontoisesti juhlasaliin. Jarkon tekemät kauniit korut taisivatkin mennä saman tien kaupaksi ja lisätilauksiakin hänelle tuli. Koruja on muuten syntynyt pitkin kevättä naistenpäivän jälkeen ja niitä löytyy myynnistä Koululta.

Ennen puoltapäivää virittelimme karkkibingon vieraidemme iloksi ja bingoemännäksi saimme Auttolasta viehättävän Vilja-Elinan. Kaikki bingon osallistujat taisivat saada ainakin yhden suklaapatukan, vaikka välillä näyttikin, että Pertun Irma kerää kaikki taskunsa täyteen suklaapatukoita, eikä jätä muille mitään. Onneksi kuitenkin Autereen Marica päihitti Irman ”pääbingossa” ja sai kotiinviemiseksi ison suklaakonvehdin!

Kun bingot oli pelailtu, pääsi lopultakin väki syömään. Tällä kertaa emännät olivat loihdineet makoisan kasvisseosekeiton hedelmäjälkkäreineen osallistujien iloksi. Vaikka ruoka hieman tavallisesta poikkesikin, näytti se siitä huolimatta maistuvan kaikille. Vieläkin muistaa keiton samettisen maun suussaan, kun vain ajatteleekin sitä. Nam! Ruokapöydässä oli myös tarjolla LARomien Oy:n tuotemaistiaisista: eksoottista islanninjäkäläsiirappia ja kuivattuja kuoreita. Kannattaa muuten ostaa kotiinkin! Niitäkin löytyy Koululta.

Puolen päivän jälkeen Sonja piti yrttiniyhtinäytöksen, jota pääsi kaikki halukkaat seuraamaan. Näytöksessä Sonja esitteli millainen yrttiniyhtihoito voidaan tehdä kasvoille. Hoito tehdään lämpöisellä, hyvän tuoksuisella nyytillä taputtaen sillä miellyttävästi kasvoja. Olo hoidon jälkeen on todella miellyttävä ja virkistynyt. Toivottavasti näytöksen jälkeen ihmiset uskaltavat kokeilemaan hoitoa.

Lopuksi vielä halukkaat saivat askarrella origamikurkia ja –liljoja. Koko päivän jumppasalissa oli myös mahdollisuus tutustua Livokkaan monipuolisiin kuntosalivälineisiin. Muutama rohkea uskaltautuikin päivän kuluessa vemputtelemaan laitteilla. Myös Avonin tuotteita oli mahdollisuus hankkia, mikäli sellaiseen oli tarvetta. Päivän lopuksi oli tietysti arpajaiset, johon palkinnot oli hankittu lähes täysin Livolta lahjoituksina. Iloisia ilmeitä olikin mukava katsoa, kun osallistujat saivat viedä mukanaan kotiinsa hoito- lahjakorttia, turvejalkahoitomateriaaleja, kasvovoiteita, hajuvesiä, Jarkon koruja ynnä muita.

Päivän kuitenkin kruunasi kauniit kukat. Mietimme Sonjan kanssa etukäteen, että olisi ihanaa antaa kaikille naisille naistenpäivänä ruusu. Uskaltauduin kysymään Hautaus- ja Kukkapalvelu Räisäseltä, että ruukaakohan heillä jäädä kukkia ”vanhaksi”, joita he eivät enää pysty käyttämään, mutta joita voisi jakaa ihanille naisille naistenpäivänä. Minulle vastattiin, että tulehan käymään ennen tilaisuutta, niin katsotaan. Ja niinhän siinä kävi, että marssin suorastaan pökertyneenä perjantaina 7.3. autooni kolmen todella suuren kukkanipun kanssa. Nipuista availin näkyviin Koululla illalla suorastaan kukkameren eli kymmenittäin (vai melkein sadottain) tulppaaneja ja ruusuja! Saimme kukista koristeeksi hienot tulppaanimaljakot juhlasaliin, jumppasaliin ja luokkiin sekä ruokapöytään mielettömän ison maljakollisen ruusuja! Sokerina pohjalla oli tietysti se, että kaikki ihanat naiset sekä nuoret että vanhemmat saivat ottaa kotiin viemiseksi ruusun. *Kiitos Hautaus- ja Kukkapalvelu Räisäsen väki, teille päivästämmme ikimuistoisen lahjoituksellanne!*

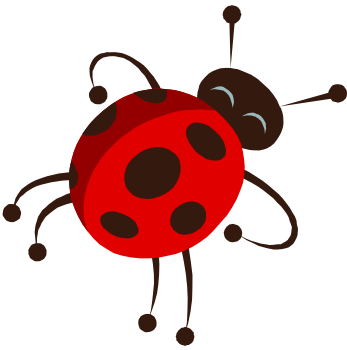
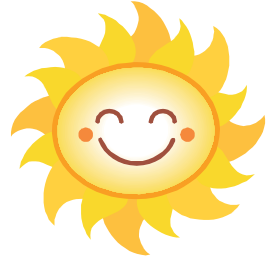

Kaunis kiitos myös kaikille päivään osallistuneille! Suurin murheen aihe näin jälkikäteen on ollut se, että yhtään kuvaa päivästä ei ole, vaikka kuvia kyllä otettiin kovasti. Kamera ei ollut jostain syystä halunnut toimia.

Minna (kuvat MS Office ClipArt)

LASTEN NURKKA

"Aurinko, aurinko lettuja paistaa.
Tekisi minun niitä mieleni maistaa.
Kiipeän puuhun, pistelen suuhun.
Loput voin heittää vaikka ukolle kuuhun.
Sitten käynkin nukkumaan
pieni masuni pullollaan."

Miksi olet leppäkerttu

Miksi olet leppäkerttu
punaisissa aina?
Etkö sentään valkoisia
pidä sunnuntaina?

Oli kerran kauan sitten,
aivan toisenlainen maa.
Siellä asui mehiläinen,
josta paljon puhutaan.
Ja tämän mehiläisen nimi oli Maija.
Pieni sievä mehiläinen Maija.
Maija lentää maailmaan
ihmeitä sen katsomaan.
On täällä tänään ystävämme Maijaa.
Pieni reipas ystävämme Maijaa.
Maijaa kaikki rakastavat
Maijaa, Maijaa,
Maijaa, kerro tarinas.

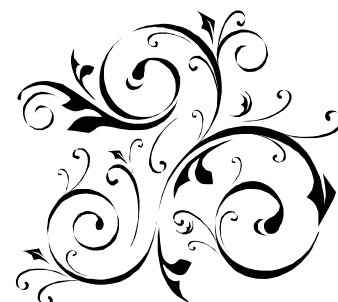
VÄRITÄ MAIJA MEHILÄINEN

Iloista ja lämmintä kesää kaikille!

Kevät toi, kevät toi...

Talvi on jo hellittänyt otteensa ja nyt on hyvä aika hoitaa itseään. Pakkasten kurittamaa ihoa kannattaa viimeistään tässä vaiheessa hoitaa kuorinnalla ja kosteuteuksella. Kuiva iho kasvoilla, vartalolla ja jaloissa kaipaa ravintoa, kuona-aineet saavat mukavasti kyytiä ja kuollut ihosolukko poistuu estämästä voiteiden imeytymistä. Iholle kannattaa valita mahdollisimman luonnonmukaiset hoitotaineet, kasviöljyt esimerkiksi hoitavat ihoa syvemmältä eivätkä jää vain pintaan tukkimaan ihohuokosia. Kuorinta antaa elottomalle iholle kirkkautta ja aineenvaihdunta paranee. Mielikin kirkastuu, kun olo kevenee!

Valitse kevään hoitotarjousista oma pakettisi hyvään oloon.

Kevään hoidot iholle, keholle, mielelle:

Kookoshoito: sis. koko vartalon kuorinta ja hieronta kookosöljyllä 55,-
Kirkkautta ja pehmeyttä iholle, plussaa ihanasta kookoksen tuoksusta...

Kesälaitumelle: sis. selän kuorinta ja hieronta + kevyt kasvohoito 60,-
Kasvo ja selkä kerralla kuntoon, kuivan ihon pelastus.

Kevyet askeleet: sis. hemmotteleva jalkahoito + intialainen päähieronta 50,-
Hemmottelua päästä varpaisiin!

Hunajainen: sis. hunajahieronnan selälle ja kasvoille 60,-
Kyytiä aineenvaihdunnalle ja kuulautta iholle.

Muut hoidot hinnaston mukaan, muista myös lahjakortit kevään ja kesän juhliin!

HOITOLA SOLIVO
044-9996309

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy elo - syyskuun vaihteessa. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehteemme, toimita se Tietotuvalle tai Minnalle **HEINÄKUUN** loppuun mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Suoramyyntin tilityspäivät sekä kirpputorin vaihto- ja tilityspäivät ovat kesällä 2014 kolmen viikon välein: la 17.5., la 7.6., la 28.6., la 19.7., la 16.8. sekä la 6.9. Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa siis tarkistaa nettisivuilta tarkat päivät. Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).
- ✓ Livokkaalla on uusi 4 mx8 m juhlateltha vuokrattavaksi kesän juhliin! Telttaan löytyy myös tarvittaessa pöytiä ja penkkejä. Telttaa pöytineen ja penkkeineen kannatta kysellä Koululta. Tulossa lähiaikoina vuokrattavaksi myös pi-nottavia tuoleja ja uloskin sopivat äänentoistolaitteet.

- ✓ Käyhän kurkkaamassa Koululta, että löytyisikö sieltä sopivia äitienpäivä- ja valmistumislahjoja!
- ✓ Seuraa ilmoitteluamme, sillä mahdollisesti pistämme pystyyn punttisalin Koululle kesällä muutaman kerran.

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä

Yrjö Perttu 0400 – 917 950

Koneellinen puunkorjuu, polttopuuta

Jarmo Puhakka 0400 – 805 601

Poronlihaa

Eero Niemi 040 – 511 9266

Taksi

Sami Konttila 040 – 537 4668

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)

Eero Niskasaari 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, luomuperunaa

Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo

Kauko Juutinen 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Traktori- ja kaivurityöt

Pekka Törmänen 040 – 535 5834

Livojoki Camping

Ranuantie 1405, 044 - 272 2230

Mansikoita, perunoita

Hannu Nissi 040 - 414 6118

LVI- työt

Urpo Uusi-Illikainen 040 – 523 6683 Esa Uusi-Illikainen 0400 – 697 176

Leivonnaisia, kakkuja

Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta

Arvo Laakkonen 040 – 5491348

Rahtikuljetukset ja maansiirto

Matti Luokkanen 040 – 586 2067

Kulkurin Hopeapuoti Ay

Minna 045 – 631 6361 Tiina 040 – 503 2891 Liisa 0400 – 496 107

www.kulkurinhopeapuoti.com

Kotikampaamo Ritun hius

Hakosaarentie 11, Livo

Ritva Murtoniemi 050 - 355 0943

Hoitola Solivo

Sonja Törmänen 044 – 9996 309

Livolla tapahtuu

To 1.5.2014 klo 12.00 – 16.00

Vappuhulinat Livon koululla

- tarjolla simaa ja munkkeja

La 3.5.2014 klo 13.30

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasentie)

Ti 6.5.2014 klo 17.00 – 18.30

Seurakunnan lasten ja nuorten kerho

- kevään viimeinen kerta

Pe 9.5.2014 klo 18.00 -

Kädentaitojen paja Livon koululla

- Elina opastaa kakunkoristeiden teossa

Su 11.5.2014 klo 14.00 -

Äitienpäiväkahvitukset Livon koululla

Ke 21.5.2014 klo 11.00 -

Virikepäivä Livon koululla

- aiheena puutyöt

Ti 27.5.2014 klo 12.00 – 14.00

Terveystoiminnan vastaanotto Livon koululla

La 31.5.2014 klo 13.30

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasentie)

Su 1.6.2014 klo 13.00 –

Kesän aloitushartaus Livon koululla

- kirkkoherra Juha Rauhala ja kanttori Keijo Piirainen

- kioskin kesäaika alkaa

La 7.6.2014 klo 10.00 – 15.00

Kokokansan hemmottelupäivä Livon koululla

La 14.6.2014

Vuoden kylä -juhla Livon koululla

- lentopallon kyläsarja klo 9.00 –
- ruokaa tarjolla klo 11 –
- pääjuhla klo 12.00 –
- pöllinheiton SM-kilpailut

Ke 18.6.2014 klo 11.00 -

Virikepäivä Livon koululla

La 28.6.2014 klo 13.30

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasentie)

La 12. – su 13.7.2014 klo 12.00 -

Illikaisen sukuseuran sukujuhlat

La 12.7.2014 klo 21.00 – 1.00

Tanssit Ruostehovilla

- Tanssittajana Teuvo Vuoti & Captain

Pe 18. – Su 20.7.2014

Lentopalloleiri Livon koululla

Ma 21. – Pe 25.7.2014

Nuorten eräleiri Livon koululla

- leiristä ilmoitetaan tarkemmin myöhemmin

To 24.7.2014 klo 18.45 – 20.45

Yleiset onkikilpailut Livon koululla

La 26.7.2014 klo 13.30

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasentie)

Ke 20.8.2014 klo 11.00 -

Virikepäivä Livon koululla

La 23.8.2014 klo 13.30

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasentie)

La 20.9.2014 klo 13.30

Jätskiauto (Kirsiojantie 61/Liikasentie)

Ti 30.9.2014 klo 12 – 14

Terveystoiminnan vastaanotto Livon koululla

Kauppisijat kauppaavat kauppa-autostaan maanantaisin ja torstaisin

**Muistakaa aina seurata ilmoitustauluja ja kotisivuja
(www.livo.fi), sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!**

*Aurinkoista kesää kaikille;
kyläläisille, mökkiläisille ja
Livon Sanomien lukijoille!*

